

คู่มือ

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ธันวาคม ๒๕๕๙

คำนำ

เมื่อกล่าวถึง “การดำเนินการทางวินัย” ผู้ที่จำเป็นต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องด้วย มักจะเกิดความรู้สึกไม่สบายใจขึ้นเป็นอย่างยิ่ง ไม่แต่เฉพาะผู้ที่จะต้องมาเกี่ยวข้องในฐานะ ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยเท่านั้น แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องในฐานะผู้ดำเนินการ ก็มีความรู้สึกกังวลใจไม่แตกต่างกันนัก เพราะไม่มั่นใจว่าจะสามารถดำเนินการได้เหมาะสมและเป็นธรรมได้เพียงใด กระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการที่ถูกต้องเป็นเช่นใด ตัวยกกฎหมายที่ต้องนำมาใช้พิจารณาเป็นอย่างไร สารพัดเรื่องที่ทำให้กังวลใจ แต่เมื่อได้รับมอบหมายหน้าที่ก็ต้องทำให้ดีที่สุด เพื่อประโยชน์ของราชการและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด และเป็นที่ยอมรับของผู้มีอำนาจ พิจารณาวินิจฉัยในทุกชั้น ทุกระดับด้วย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม ได้รับรู้ถึงความยุ่งยาก ซับซ้อน ในการทำความเข้าใจระเบียบ และขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการทางวินัยอย่างชัดเจน จึงได้ร่วมกัน ศึกษากฎหมาย ระเบียบ ทบทวนทักษะประสบการณ์ในการทำงาน รวบรวมข้อมูลแนวทาง เรียบเรียง กระบวนการขั้นตอนวิธีการ เพื่อจัดทำเป็นคู่มือการดำเนินการทางวินัยขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำงานในกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และสำหรับนิติกรในกระทรวงสาธารณสุข หรือเป็น คู่มือให้กับผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่กรรมการสืบสวน หรือสอบสวนทางวินัย ให้สามารถทำงาน ได้สะดวกและมีความมั่นใจยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้ที่ถูกดำเนินการหรือจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ยังสามารถใช้ศึกษาทำความเข้าใจเพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินการต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นกับตนเองนั้น ดำเนินการไปด้วยความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ละเมิดสิทธิของใคร หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวิธีการ ขั้นตอน หรือไม่อย่างใด

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า “คู่มือการดำเนินการทางวินัย” นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ได้นำไปใช้ผู้ที่นำไปศึกษา หรือเป็นแนวทางในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นประโยชน์ แก่บุคคลทั่วไปที่สนใจด้วย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

ธันวาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บททั่วไป	
ความหมายของการดำเนินการทางวินัย	๒
ผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัย	๒
ฐานะและหน้าที่ของผู้ดำเนินการทางวินัย	๒
การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย	๓-๔
บทที่ ๒ การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น	
สาระสำคัญ	๖-๗
สรุปกระบวนการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น	๙
แบบฟอร์มการสืบสวน	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน	๑๑
- บันทึกข้อความแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน	๑๒
- บันทึกข้อความกรณีมอบหมายบุคคล(ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน)	๑๓
- บันทึกถ้อยคำของพยาน/ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหา/ผู้ร้องเรียน	๑๔-๑๕
- รายงานการสืบสวน	๑๖-๑๗
ตัวอย่างการสืบสวน	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน	๑๙
- บันทึกข้อความแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน	๒๐
- รายงานการสืบสวน	๒๑-๒๓
บทที่ ๓ การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	
สาระสำคัญ	๒๕
ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน	
๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๒๖
๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๒๗-๒๘
กรณีความผิดที่ปรากฏชัดเจน	๒๘-๒๙
ผลการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๒๙
สรุปกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๓๑
แบบฟอร์มการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๓๓

หน้า

- การแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน	๓๔
- คำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน	๓๕
- บันทึกถ้อยคำของพยาน	๓๖
- บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา	๓๗-๓๘
- บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา	๓๙-๔๐
- รายงานการสอบสวน	๔๑-๔๓
- คำสั่งลงโทษลดเงินเดือน	๔๔
- คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน	๔๕
- คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์	๔๖
- คำสั่งงดโทษ	๔๗-๔๙
- คำสั่งยุติเรื่อง	๕๐
ตัวอย่างการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๕๒
- การแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน	๕๓
- หนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวน	๕๔
- บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา	๕๕-๕๗
- รายงานการสอบสวน	๕๘-๖๒
- คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์	๖๓

บทที่ ๔ การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

สาระสำคัญ	๖๕-๖๖
ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน	
๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๖๖-๖๗
๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	
๒.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๖๗
๒.๒ องค์กรประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน	๖๗-๖๘
๒.๓ การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๖๘
๒.๔ การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน	๖๙-๗๐
๒.๕ การประชุมนัดแรก	๗๐
๒.๖ การรวบรวมพยานหลักฐาน	๗๐-๗๑
๒.๗ การประชุมพิจารณาเพื่อลงมติ	๗๑

๒.๘ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา	๗๑-๗๔
๒.๙ การทำรายงานการสอบสวน	๗๔
๒.๑๐ รายงานการสอบสวน	๗๔-๗๕
ระยะเวลาในการสอบสวน	๗๕
การพิจารณาของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๗๕-๗๖
การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ	๗๖-๗๙
สรุปกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง	๘๑
การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน	๘๓-๘๙
สรุปกระบวนการสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน	๙๑
แบบฟอร์มการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง	๙๓
- การแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน	๙๔
- คำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน	๙๕
- บันทึกถ้อยคำของพยาน	๙๖-๙๗
- บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา	๙๘-๙๙
- บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา	๑๐๐-๑๐๑
- รายงานการสอบสวน	๑๐๒-๑๐๔
- คำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ	๑๐๕

บรรณานุกรม

บทที่ ๑
บททั่วไป

บทที่ ๑ บททั่วไป

ความหมายของการดำเนินการทางวินัย

วินัย คือ การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน ซึ่งวินัยข้าราชการพลเรือน ได้แก่ บทบัญญัติวินัยที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เช่น กำหนดให้ข้าราชการต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และรักษาชื่อเสียงของตน เป็นต้น นอกจากนี้วินัยยังหมายถึงลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของบทวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าวได้

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามกฎหมาย เมื่อข้าราชการพลเรือนมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ได้แก่ การสืบสวนหรือสอบสวน การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ การสั่งลงโทษหรืองดโทษ การดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด เช่น ให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัย

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

ผู้สืบสวน/ผู้สอบสวน

- กรรมการสืบสวน/สอบสวน
- ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

ผู้เสนอความเห็นเกี่ยวกับความผิดและสถานโทษ

- กรรมการสืบสวน/สอบสวน
- ผู้ตรวจสำนวน
- ผู้บังคับบัญชา

ผู้พิจารณาความผิดและกำหนดโทษ

- ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗
- อ.ก.พ.(จังหวัด/กรม/กระทรวง)

ผู้สั่งลงโทษหรืองดโทษหรือสั่งยุติเรื่อง

- ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗

ฐานะและหน้าที่ของผู้ดำเนินการทางวินัย

- คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
- รวบรวมแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนและรายงานผล
- ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- ใช้ดุลพินิจเสนอความเห็น

การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของการดำเนินการตามนัยมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดที่มาของการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ โดย “หมวด ๑ การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย” ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำคัญไว้ ดังนี้

๑. การกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีพฤติการณ์กระทำผิดวินัย
๒. การจำแนกกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย
๓. การกำหนดวิธีการรายงานของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตามลำดับไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (ผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัย เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด/อธิบดี/ปลัดกระทรวง)

สาระสำคัญ

๑. กรณีมีการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ตามข้อ ๓ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖

“การกล่าวหา” คือ การร้องเรียนกล่าวโทษระบุว่าข้าราชการพลเรือนสามัญมีพฤติการณ์หรือมีการกระทำที่เป็นความผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ซึ่งการกล่าวหาได้ทั้งการกล่าวหาที่เป็นหนังสือ และการกล่าวหาด้วยวาจา แต่การกล่าวหาทั้งสองวิธีดังกล่าว จะเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาในระดับใด ก็เป็นการกล่าวหาเพื่อให้ดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้

การกล่าวหาเป็นหนังสือตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง นั้น ต้องมีรายละเอียดอันได้แก่ การระบุชื่อและลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด นอกจากนี้ ยังต้องมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเบื้องต้นเพียงพอที่จะให้เข้าใจได้ว่าผู้นั้นมีพฤติการณ์หรือการกระทำผิดอย่างไร หรือเพียงพอที่จะสามารถสืบสวนเพื่อค้นหาความจริงต่อไปได้ ในกรณี เรื่องที่กล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมีความเห็นในภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการไปแล้ว ก็สามารถดำเนินการทางวินัยและดำเนินการสอบสวน (มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) ได้ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามนัยมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

การกล่าวหาด้วยวาจาตามข้อ ๓ วรรคสอง นั้น ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับฟังการกล่าวหา นั้น จะต้องจัดทำบันทึกคำกล่าวหาโดยให้มีรายละเอียดเพียงพอเช่นเดียวกับกรกล่าวหาเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ เพื่อให้ปรากฏหลักฐานการกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร

๒. กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยตามข้อ ๔ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖

สาระสำคัญของข้อ ๔ นี้ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยแต่ไม่ปรากฏตัวผู้กล่าวหา และรวมทั้งกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้พบเห็นข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์อันเป็นที่สงสัยว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ซึ่งทั้งสองกรณีจะต้องปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ว่ามีข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยรายละเอียดแต่ละกรณีมีดังต่อไปนี้

๒.๑ กรณีเป็นที่สงสัยตามข้อ ๔ (๑) นั้น เป็นกรณีที่มีการกล่าวหาโดยไม่ได้ระบุชื่อหรือลงลายมือชื่อของผู้กล่าวหา แต่ระบุเพียงชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด โดยมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะเข้าใจได้ว่าผู้นั้นมีพฤติการณ์หรือการกระทำผิดอย่างไร หรือเพียงพอที่จะสามารถสืบสวนสอบสวนเพื่อค้นหาความจริงต่อไปได้ ซึ่งการกล่าวหาในกรณีนี้ก็คือการร้องเรียนกล่าวหาโดย “บัตรสนเท่ห์” ดังนั้น บัตรสนเท่ห์ก็อาจเป็นที่มาที่ทำให้มีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าบัตรสนเท่ห์นั้น มีหลักฐานหรือมีกรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอน

๒.๒ กรณีเป็นที่สงสัยตามข้อ ๔ (๒) นั้น เป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ได้ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาเอง ทำให้เป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ โดยกรณีนี้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นผู้กล่าวหาตามข้อ ๓

ทั้งนี้ กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยตามข้อ ๔ (๑) และ (๒) เป็นเพียงแค่การกำหนดบางลักษณะของกรณีเป็นที่สงสัยเท่านั้น ซึ่งก็อาจมีลักษณะอื่น ๆ ได้อีก หากลักษณะนั้นเป็นกรณีที่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ว่ามีข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย และมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

๓. การรายงานของผู้บังคับบัญชาไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามข้อ ๒ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖

เมื่อความปรากฏกับผู้บังคับบัญชาว่ามีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยตามรายละเอียดข้างต้นแล้ว หากผู้บังคับบัญชาที่รับทราบเรื่องนั้นไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวก็มีหน้าที่ต้องรายงานตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง ประกอบกับข้อ ๒ โดยการรายงานต้องจัดทำเป็นหนังสือ ที่ระบุชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัย และรายงานตามลำดับขึ้นไปจนถึงผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ให้รับทราบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

แต่หากผู้บังคับบัญชาที่ทราบเรื่องนั้นเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวก็ต้องรับดำเนินการตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ ต่อไปโดยเร็ว

บทที่ ๒

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

บทที่ ๒ การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

สาระสำคัญ

หมวด ๒ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์และวิธีการของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่ได้รับทราบการรายงานตามข้อ ๒ หรือเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ รับทราบเรื่องกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยด้วยตนเองตามข้อ ๔ ของ “หมวด ๑ การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำความผิดวินัย”

“หมวด ๒ การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น” ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ กล่าวคือ

๑. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาว่าเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยนั้น มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ใต้บังคับบัญชานั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ส่วนในการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เพื่อพิจารณาในเรื่องดังกล่าว สามารถดำเนินการได้ตามที่กำหนดในข้อ ๕ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ดังนี้

๑.๑ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ปรากฏในเบื้องต้นเพียงพอแก่การพิจารณาแล้วตามข้อ ๕ (๑) ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาว่ากรณีนั้นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร โดยจะไม่ทำการสืบสวนก็ได้

๑.๒ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่มีนั้น ยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาได้ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการสืบสวนตามข้อ ๕ (๒) เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม ทั้งนี้จะดำเนินการด้วยตนเอง หรือจะให้ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น เช่น พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ดำเนินการสืบสวนแล้วรายงานมาเพื่อพิจารณาต่อไปก็ได้

อนึ่ง คำว่า “การสืบสวน” ดังกล่าวข้างต้น หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ นอกจากนี้การสืบสวนให้ทำในทางลับ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ข้าราชการผู้ถูกดำเนินการหรือบุคคลภายนอก เช่น ผู้กล่าวหา หรือพยาน เป็นต้น

๒. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นกระทำความผิดวินัย กล่าวคือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้พิจารณาและเห็นว่ากรณีปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่เชื่อได้ว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๖ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ดังนี้

๒.๑ ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ตามมาตรา ๘๑ - ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมี

อำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตาม “หมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง” ต่อไป

๒.๒ ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตาม “หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง” ต่อไป

๓. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยอาจเป็นกรณีตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ กล่าวคือไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะทราบได้ว่าข้าราชการผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดวินัยหรือน่าเชื่อได้ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นกระทำผิดวินัย ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ หรือการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดวินัย เช่นนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้อง “ให้ยุติเรื่อง” ดังกล่าว

อนึ่ง วิธีการตามหมวดนี้ถือว่ามีความสำคัญมากเช่นกัน เพราะหากดำเนินการไม่ถูกต้องตามวิธีการที่บัญญัติไว้นี้ ก็อาจเป็นเหตุให้ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ได้ เช่น กล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยและดำเนินการสอบสวนพิจารณาความผิดโดยไม่ได้สืบสวนหรือพิจารณาให้เห็นว่ากรณีมีมูลหรือไม่เสียก่อน เช่นนี้ ข้าราชการผู้นั้นก็อาจร้องทุกข์ก่อนอุทธรณ์หรืออุทธรณ์เมื่ออุทธรณ์แล้วก็ได้

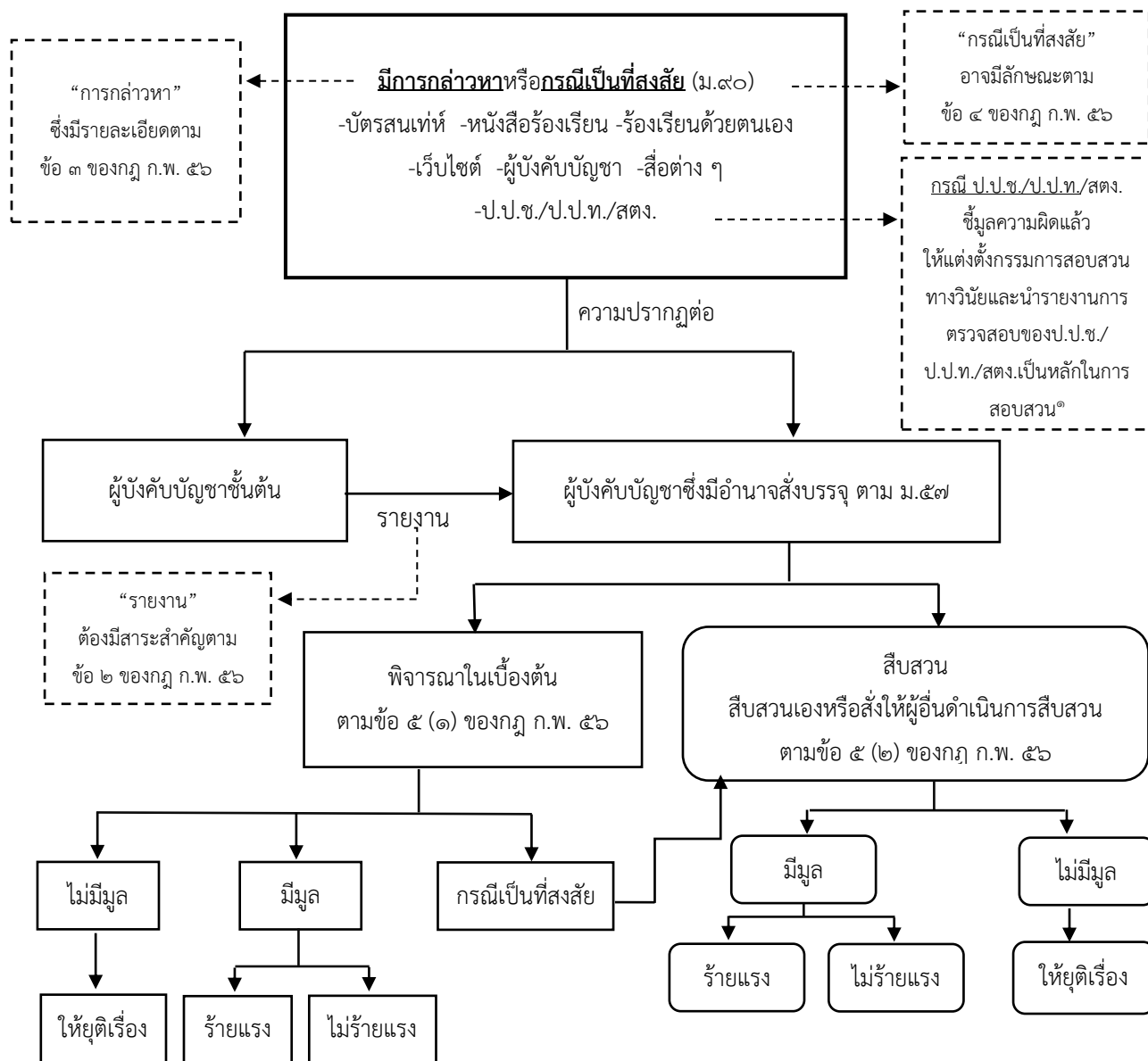
ข้อสังเกต

ในกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบพบว่า หน่วยงานของรัฐแห่งใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี **ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒** ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

ส่วนกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบพบว่า หน่วยงานของรัฐแห่งใด มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริตหรือมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เงินหรือทรัพย์สินของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการทางวินัยให้นำรายงานการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมาใช้เป็นหลักในการดำเนินการทางวินัยได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพื่อหามูลความผิด ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ก็ได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเร่งรัดติดตามเกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

สรุป
กระบวนการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

กระบวนการสืบสวนทางวินัย

————— กระบวนการดำเนินการ

----- คำอธิบาย

หมายเหตุ * ในกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบพบว่าหน่วยงานของรัฐแห่งใด ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

ส่วนกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบพบว่าหน่วยงานของรัฐแห่งใด มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริตหรือมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เงินหรือทรัพย์สินของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการทางวินัยให้นำรายงานการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมาใช้เป็นหลักในการดำเนินการทางวินัยได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพื่อหาผลความผิด ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ก็ได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเร่งรัดติดตามเกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

แบบฟอร์ม
การสืบสวน

คำสั่ง.....
 ที่...../๒๕.....
 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....
 ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง.....ระดับ.....
 สังกัด.....เลขที่ตำแหน่ง.....มีกรณีถูกกล่าวหาว่า
 กระทำผิดวินัยในเรื่อง.....(ระบุพฤติการณ์การกระทำที่เป็นข้อกล่าวหาให้ชัดเจน).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้ง
 คณะกรรมการสืบสวน ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ).....	เป็นประธานกรรมการ
.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ).....	เป็นกรรมการ
.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการสืบสวนดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสืบสวน
 พร้อมความเห็นว่ามีข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมอันเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
 หรือไม่ เพียงใด และสมควรดำเนินการอย่างไร มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองเสริมสร้างคุณธรรมและวินัย/สสจ. โทร.

ที่ วันที่

เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการ

เรียน (ผู้สั่งให้สืบสวน เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด...../อธิบดีกรม.....)

๑. ความเป็นมา

ด้วยผู้ใช้นามว่า.....มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหา.....
ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ว่า.....
.....รายละเอียดตามหนังสือร้องเรียนที่แนบมา
พร้อมนี้

๒. ข้อพิจารณา

กองเสริมสร้างคุณธรรมและวินัย/สสจ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นการ
ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญว่ากระทำผิดวินัย แต่เนื่องจากข้อมูลและพยานหลักฐาน
ตามหนังสือร้องเรียนยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้น ในชั้นนี้จึงเห็นควรแต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวน ว่ากรณีที่ร้องเรียนกล่าวหา นั้นมีมูลเป็นความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ประกอบ
ด้วย.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ).....(ไม่น้อยกว่า ๓ คน) ดำเนินการสืบสวนในกรณีดังกล่าว
แล้วรายงานผลเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่เสนอโปรดลงนามในคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนที่แนบมาพร้อมนี้ด้วย จะเป็นพระคุณ

กรณีมอบหมายบุคคล(ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองเสริมสร้างคุณธรรมและวินัย/สสจ. โทร.

ที่ วันที่

เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการ

เรียน (ผู้สั่งให้สืบสวน เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด...../อธิบดีกรม.....)

๑. ความเป็นมา

ด้วยผู้ใช้นามว่า.....มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหา.....
ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ว่า.....
.....รายละเอียดตามหนังสือร้องเรียนที่แนบ
มาพร้อมนี้

๒. ข้อพิจารณา

กองเสริมสร้างคุณธรรมและวินัย/สสจ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นการ
ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญว่ากระทำผิดวินัย แต่เนื่องจากข้อมูลและพยานหลักฐาน
ตามหนังสือร้องเรียนยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้น ในชั้นนี้จึงเห็นควรดำเนินการ
สืบสวน/ตรวจสอบข้อเท็จจริง ว่ากรณีที่ร้องเรียนกล่าวหา.....มีมูลเป็นความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร
โดยมอบหมายให้.....(ชื่อ ตำแหน่ง และส่วนราชการ)..... ดำเนินการสืบสวน/ตรวจสอบข้อเท็จจริง
ในกรณีดังกล่าวแล้วรายงานผลพร้อมความเห็นว่ามีข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมอันเป็นกรณีมีมูลที่ควร
กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ เพียงใด และสมควรดำเนินการอย่างไร เพื่อประกอบการพิจารณา
ต่อไป

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่เสนอโปรดมอบหมายให้
.....(ชื่อ).....ดำเนินการสืบสวน/ตรวจสอบข้อเท็จจริง ในกรณีดังกล่าวต่อไป จะเป็นพระคุณ

บันทึกถ้อยคำของพยาน/ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหา/ผู้ร้องเรียน
เรื่อง การสืบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

สืบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/
ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ
.....จังหวัด.....โทร.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นพยานในกรณีนี้.....(ส่วนราชการ).....
มีบันทึกมอบหมายที่ สธ...../มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน.....(ชื่อ).....
ในเรื่อง.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามสัจจริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....พยาน (ลงชื่อ).....ประธาน/กรรมการ/ผู้สืบสวน
(.....) (.....)

- ๒ -

ใบต่อ

แผ่นที่ ๒

ถ้อยคำของ.....

ให้การในฐานะพยาน/ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหา/ผู้ร้องเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวน มิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็น
 การให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจ
 ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำ
 เองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
 (.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ
 (.....)

รายงานการสืบสวน

สืบสวนที่.....
วันที่.....

เรื่อง การสืบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
เรียน (ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ/มอบหมาย เช่น ปลัดกระทรวง/อธิบดี/ผู้ว่าราชการจังหวัด)

ตามคำสั่ง/บันทึก.....ที่...../๒๕.....ลงวันที่
แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน/ให้สืบสวน กรณี.....(ชื่อ).....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....สังกัด.....มีกรณีถูกร้องเรียน/กล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยในเรื่อง.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนได้ดำเนินการสืบสวนโดยสอบปากคำ
ผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคล และรวบรวมพยานเอกสารและพยานอื่น ๆ แล้ว ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหา

.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ให้การว่า.....

.....

๒. พยานบุคคล

๒.๑(ชื่อพยาน).....ให้การว่า.....

.....

๒.๒(ชื่อพยาน).....ให้การว่า.....

.....

๓. พยานเอกสาร

๓.๑.....

๓.๒.....

คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนได้พิจารณาพยานหลักฐานและประชุมพิจารณาแล้ว
ได้ข้อเท็จจริงและมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนรับฟังได้ว่า.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นและข้อเสนอ...

ความเห็นและข้อเสนอ

คณะกรรมการสืบสวน/ผู้สืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของ.....
(ชื่อ).....ดังกล่าว (กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/อย่างไม่ร้ายแรง/
ไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย และพฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....ตามที่ได้สืบสวนมา
นั้น เป็นการกระทำผิดอย่างร้ายแรง/อย่างไม่ร้ายแรง) ดังนั้น จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง/อย่างไม่ร้ายแรง หรือแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหาโดย^๑..... /
พิจารณาโทษโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๔
หรือข้อ ๖๕ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖/สั่ง “ให้ยุติเรื่อง”

จึงขอเสนอสำนวนการสืบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ ๑. ทำเป็นหนังสือโดยผู้สั่งแต่งตั้งลงนาม

๒. มอบหมายบุคคลเป็นผู้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยต้องไม่เป็นบุคคลในคณะกรรมการ
สืบสวน/ผู้สืบสวนคนเดิม

ตัวอย่าง
การสืบสวน

ตัวอย่าง

คำสั่งจังหวัดจันทบุรี

ที่ ๑/๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ด้วย นายหยุด หยุดไปเลย ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับชำนาญงาน สังกัดโรงพยาบาลจันทบุรี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี มีกรณีร้องเรียน กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นายดำ คมขำ ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ เป็นประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจันทบุรี
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
๒. นายแดง แสงส่อง ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ เป็นกรรมการ
ฝ่ายบริหารทั่วไป
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี
๓. นางสาว วาววับ ตำแหน่งนิติกร (พนักงานราชการ) เป็นกรรมการและเลขานุการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนดำเนินการสืบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสืบสวนพร้อมความเห็นให้นายหยุด หยุดไปเลย มีพฤติกรรมการอันเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ เพียงใด และสมควรดำเนินการอย่างไรใด มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ฟ้า งามสง่า

(นายฟ้า งามสง่า)

ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี^๑

หมายเหตุ ^๑ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

ตัวอย่าง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี กลุ่มงานนิติการ โทร. ๐ ๒๓๔๕ ๖๗๘๙

ที่ ภบ ๐๑๒๓/

วันที่ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี

๑. ความเป็นมา

ด้วยผู้ใช้นามว่าเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลจันทบุรี มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหานายหยุดหยุดไปเลย ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ว่าไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน รายละเอียดตามหนังสือร้องเรียนที่แนบมาพร้อมนี้

๒. ข้อพิจารณา

โรงพยาบาลจันทบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญว่ากระทำผิดวินัย แต่เนื่องจากข้อมูลและพยานหลักฐานตามหนังสือร้องเรียนยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้น ในชั้นนี้จึงเห็นควรดำเนินการสืบสวน ว่ากรณีที่ร้องเรียนกล่าวหา นั้นมีมูลเป็นความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร โดยมอบหมายให้ นายศักดิ์ศรี มีมาก นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานนิติการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี และนายสมมาก มากมี นิติกร (พนักงานราชการ) กลุ่มงานนิติการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี ดำเนินการสืบสวนในกรณีดังกล่าวแล้วรายงานผลพร้อมความเห็นว่ามีข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมอันเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ เพียงใด และสมควรดำเนินการอย่างไร เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

๓. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบตามที่เสนอโปรดมอบหมายให้ นายศักดิ์ศรี มีมาก และนายสมมาก มากมี ดำเนินการสืบสวนในกรณีดังกล่าวต่อไป จะเป็นพระคุณ

ตัวอย่าง

รายงานการสืบสวน

สืบสวนที่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกัมพูรี
วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การสืบสวนนายหยุด หยุดไปเลย ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกัมพูรี

ตามคำสั่งจังหวัดกัมพูรี ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ แต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวน กรณีนายหยุด หยุดไปเลย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับชำนาญงาน
สังกัดโรงพยาบาลกัมพูรี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกัมพูรี มีกรณีถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำผิด
วินัยในเรื่องไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินสิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่
๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสืบสวนได้ดำเนินการสืบสวนโดยสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา พยาน
บุคคล และรวบรวมพยานเอกสารและพยานอื่น ๆ แล้ว ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหา

นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวน และ
คณะกรรมการสืบสวน ได้มีหนังสือ ที่ ภบ ๐๑๒๓/๑๒ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยส่งทาง
ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปที่บ้านเลขที่ ๑๒ หมู่ ๓ ตำบลกัม อำเภอกัม จังหวัดกัมพูรี ซึ่งเป็น
ภูมิลำเนาของนายหยุด หยุดไปเลย แจ้งให้มาให้การต่อคณะกรรมการสืบสวน ภายใน ๑๕ วัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งไปในหนังสือด้วยว่าถ้าไม่มาตามที่กำหนด ถือว่าไม่ประสงค์
ที่จะให้การหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

* ต้องหาสาเหตุที่ไม่มาปฏิบัติราชการให้ชัดเจน มิฉะนั้นจะไม่ครอบงำประกอบของความผิด

๒. พยานบุคคล

(๑) นางสมศรี ดีเลิศ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ให้การว่าตนเป็น
เพื่อนร่วมงานของนายหยุด หยุดไปเลย ตนมีหน้าที่รับผิดชอบในจัดทำ ควบคุม ตรวจสอบ และ
จัดเก็บ บัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของโรงพยาบาลกัมพูรี และได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
ให้มีหน้าที่ขีดเส้นแดงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงาน เมื่อพ้นเวลา ๐๘.๓๐ น. และสรุปยอด
ผู้มาปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน นายหยุด หยุดไปเลย เป็นคนที่มีนิสัยดีสุภาพเรียบร้อย และ
มีหนี้สินมาก เคยยืมเงินตนหลายครั้งแต่ไม่เคยใช้คืน และตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา
จนถึงปัจจุบัน นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้มาทำงานและไม่ลงชื่อปฏิบัติงานเลย เมื่อวันที่
๑๐ กันยายน ๒๕๕๙ นายหยุด หยุดไปเลย ได้โทรศัพท์บอกกับตนว่ามีหนี้สินมาก กลัวเจ้าหน้าที่
ทำร้ายและบอกได้งานทำใหม่แล้วที่บริษัทเอปซี

(๒) นายบุญยืน อยู่นาน นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ ให้การว่าตนเป็น
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปและเป็นหัวหน้าของนายหยุด หยุดไปเลย นายหยุด หยุดไปเลย ปกติเป็น
คนขยันทำงานและนิสัยสุภาพเรียบร้อยมีหนี้สินมาก และเคยยืมเงินตนหลายครั้งแต่ไม่เคยใช้คืน

และตั้งแต่...

- ๒ -

และตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้มาทำงานเลย

(๓) นางแก่ อายุยืน มารดาของนายหยุด หยุดไปเลย ให้การว่า บุตรชายของตนเคยบ่นให้ฟังว่ากลัวใจในปัญหาหนี้สินที่กู้เงินนอกระบบมา เจ้าหนี้ก็มาทวงหนี้และขู่จะทำร้ายเกือบทุกวัน และบอกว่าจะไปหางานใหม่ที่กรุงเทพฯ ตนจึงทราบว่าตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้ไปทำงานที่โรงพยาบาลภิรมบุรี โดยทราบจากคณะกรรมการที่มาสืบสวนในวันนี้ และเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙ นายหยุด หยุดไปเลย ได้โทรศัพท์มาขอยืมเงินจากตน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท

๓. พยานเอกสาร

(๑) สำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานของนายหยุด หยุดไปเลย ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๕๙-ตุลาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๖๒ แผ่น ซึ่งปรากฏว่าตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมานายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานเลยแต่อย่างใด

(๒) บันทึกรายงานลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ของนายบุญยืน อยู่ยาวนาน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลภิรมบุรี รายงานว่าตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานและไม่มาปฏิบัติงาน

คณะกรรมการสืบสวนได้พิจารณาพยานหลักฐานและประชุมพิจารณาแล้วได้ข้อเท็จจริงและมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนรับฟังได้ว่า นายหยุด หยุดไปเลย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับชำนาญงาน โรงพยาบาลภิรมบุรี มีหน้าที่ดูแลด้านเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนการจัดเก็บและค้นหาเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการจัดเตรียมการประชุม นายหยุด หยุดไปเลย ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน และสาเหตุที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าวเนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้นอกระบบจึงหลบหนีเจ้าหนี้ที่มาทวงหนี้กลัวว่าจะถูกทำร้าย และได้ไปทำงานใหม่ที่บริษัทเอพีซี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

ความเห็นและข้อเสนอ

คณะกรรมการสืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนายหยุด หยุดไปเลยดังกล่าว มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเห็นว่าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๖๕(๑) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ โดยเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓)

แห่งพระราช...

- ๓ -

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น จึงเห็นควรลงโทษไล่นายหยุดหยุดไปแล้ว ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่เริ่มละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นต้นไป

จึงขอเสนอสำนวนการสืบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ดํา คมขำ	ประธานกรรมการ
(นายดํา คมขำ)	

แดง แสงส่อง	กรรมการ
(นายแดง แสงส่อง)	

ขาว วาววับ	กรรมการและเลขานุการ
(นางขาว วาววับ)	

บทที่ ๓

การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

บทที่ ๓

การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สาระสำคัญ

การสอบสวน คือ การรวมพยานหลักฐานเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่มีการกล่าวหา เพื่อให้การพิจารณาดำเนินการทางวินัยเป็นไปด้วยความยุติธรรม โดยการสอบสวนทางวินัยใช้หลักการไต่สวน ที่คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแสวงหาความจริงว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหาหรือไม่ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่ได้กล่าวอ้างหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ แต่ถ้าเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องพิสูจน์เพื่อให้ได้ข้อยุติว่าข้อเท็จจริงเป็นเช่นไร ก็เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนที่จะต้องแสวงหาความจริงดังกล่าว โดยยึดหลักการรับฟังความสองฝ่าย ซึ่งต่างกับการสอบสวนในทางอาญาที่ใช้ระบบกล่าวหา ซึ่งมุ่งเน้นการสอบสวนพยานฝ่ายกล่าวหาว่าพยานหลักฐานที่ได้มาเพียงพอตามข้อหาที่จะส่งฟ้องคดีอาญาหรือไม่ โดยไม่ได้เน้นพยานของผู้ต้องหาหรือพยานอื่น

การสอบสวนทางวินัยมีอยู่ด้วยกัน ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๒ กำหนดว่า “ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๑ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้” ต่อมาสำนักงาน ก.พ. ได้ออกกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ชัดเจนและรวดเร็วขึ้น โดยกำหนดไว้ในหมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใหม่ที่สำคัญ เช่น กำหนดระยะเวลาเร่งรัดในการสอบสวน วิธีการสอบสวน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการสอบสวน เป็นต้น

ตามความในมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๘ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น ในการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจดำเนินการได้ ๒ วิธี คือ

๑. การดำเนินการทางวินัยกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และ
๒. การดำเนินการทางวินัยกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน

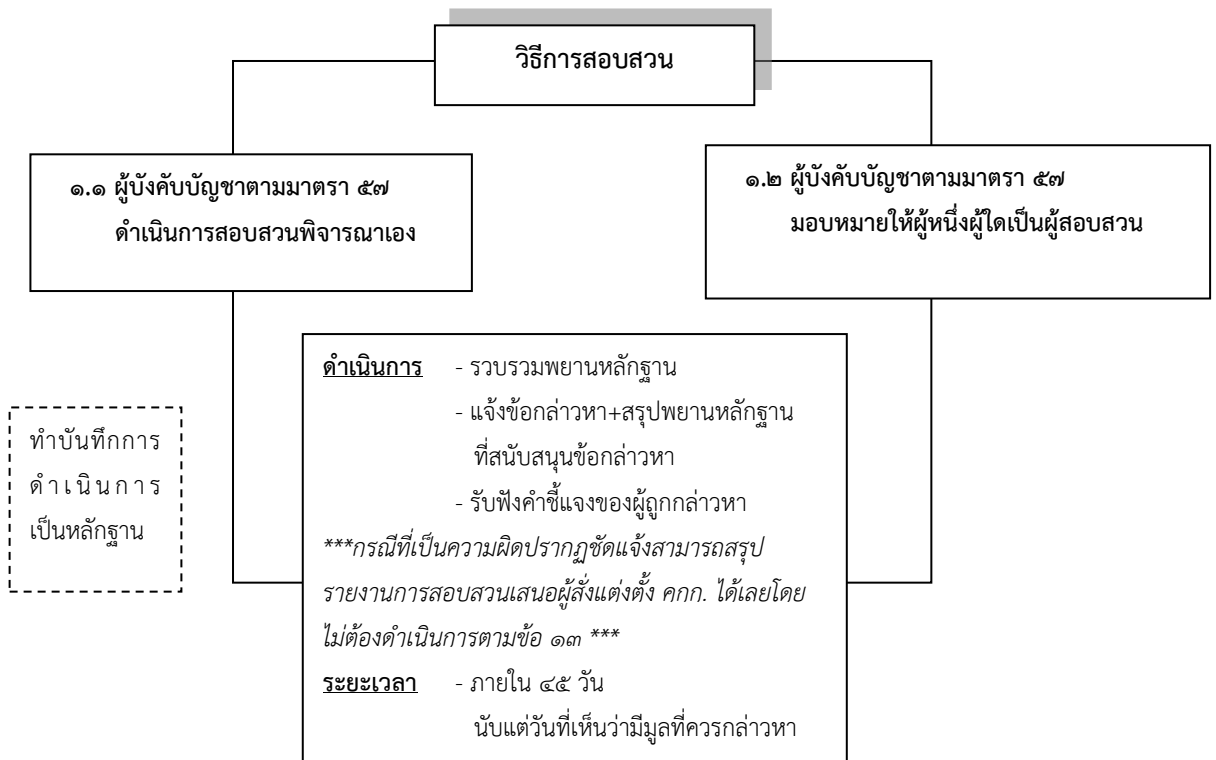
๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑.๑ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะดำเนินการสอบสวนด้วยตัวเองหรือมอบหมายให้ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้สอบสวนทางวินัยเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาว่ากรณีเป็นความผิดวินัยหรือไม่ ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใดตามข้อ ๙ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๑.๒ ระยะเวลาการสอบสวน ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน^๑ นับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ทั้งนี้ต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวมทั้งต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนดด้วย (ตามข้อ ๙ และข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง)

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง)

สรุปกระบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

หมายเหตุ ^๑ เป็นระยะเวลาเร่งรัด เพื่อให้มีการดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๔๐/๒๕๕๕

๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒.๑ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

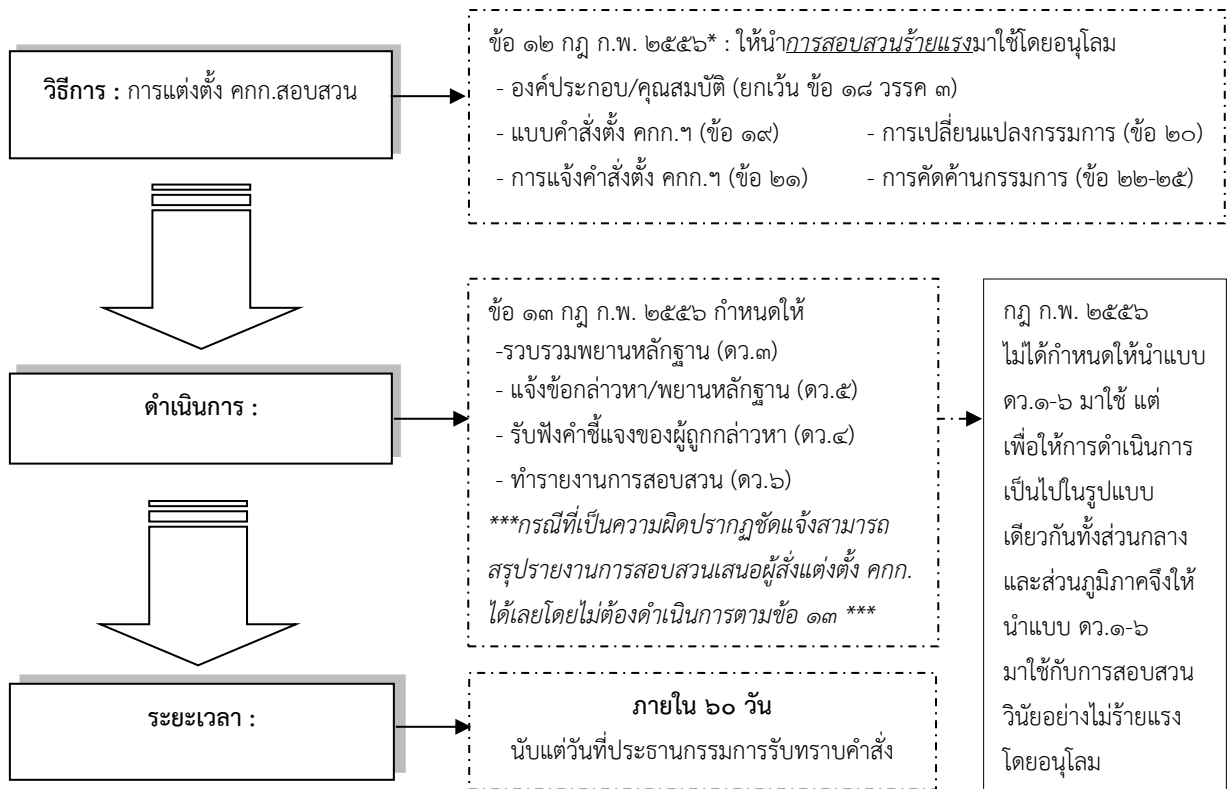
- (๑) ทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐)
- (๒) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ข้อ ๒๑ (๑))
- (๓) แจ้งและส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ประธานกรรมการและกรรมการสอบสวน (ข้อ ๒๑ (๒))
- (๔) ให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสคัดค้านกรรมการสอบสวน (ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕)

๒.๒ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

- (๑) คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ข้อ ๒๖)
- (๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ข้อ ๔๐)
- (๓) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓)
- (๔) รวบรวมพยานหลักฐาน และประชุมพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน (ข้อ ๕๒)
- (๕) จัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ข้อ ๕๓)

* สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกัน ก็ให้เป็นไปตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๖ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ (ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) และข้อ ๑๗ (การร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้

สรุปกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง : โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

โดยปกติแล้วการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น จะต้องมีการสอบสวน โดยจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือไม่ก็ได้ แต่มีข้อยกเว้นที่สามารถดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้หากมีกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ เกิดขึ้น กล่าวคือ จะต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพและมีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งการรับสารภาพนั้น ต้องรับสารภาพโดยสิ้นเชิงไม่มีการยกข้อต่อสู้ประเด็นใหม่ขึ้นมา ตามข้อ ๖๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งอำนาจในการงดการสอบสวนตามข้อ ๖๔ ดังกล่าวเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ กล่าวคือ

๑. หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าการรับสารภาพในกรณีดังกล่าวเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อกล่าวหาแล้ว หรือ

๒. หากในระหว่างการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สอบสวนหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน

หากมีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้กล่าวมานั้น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจพิจารณาให้งดการสอบสวนนั้นก็ได้ โดยไม่ต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตลอดจนไม่ต้องรับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด แล้วพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้เลย

ผลการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้ดำเนินการสอบสวนไม่ว่าจะเป็นการสอบสวนโดยตั้งคณะกรรมการหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาสั่งการหรือดำเนินการตามข้อ ๑๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังนี้

๑. “สั่งยุติเรื่อง” ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย

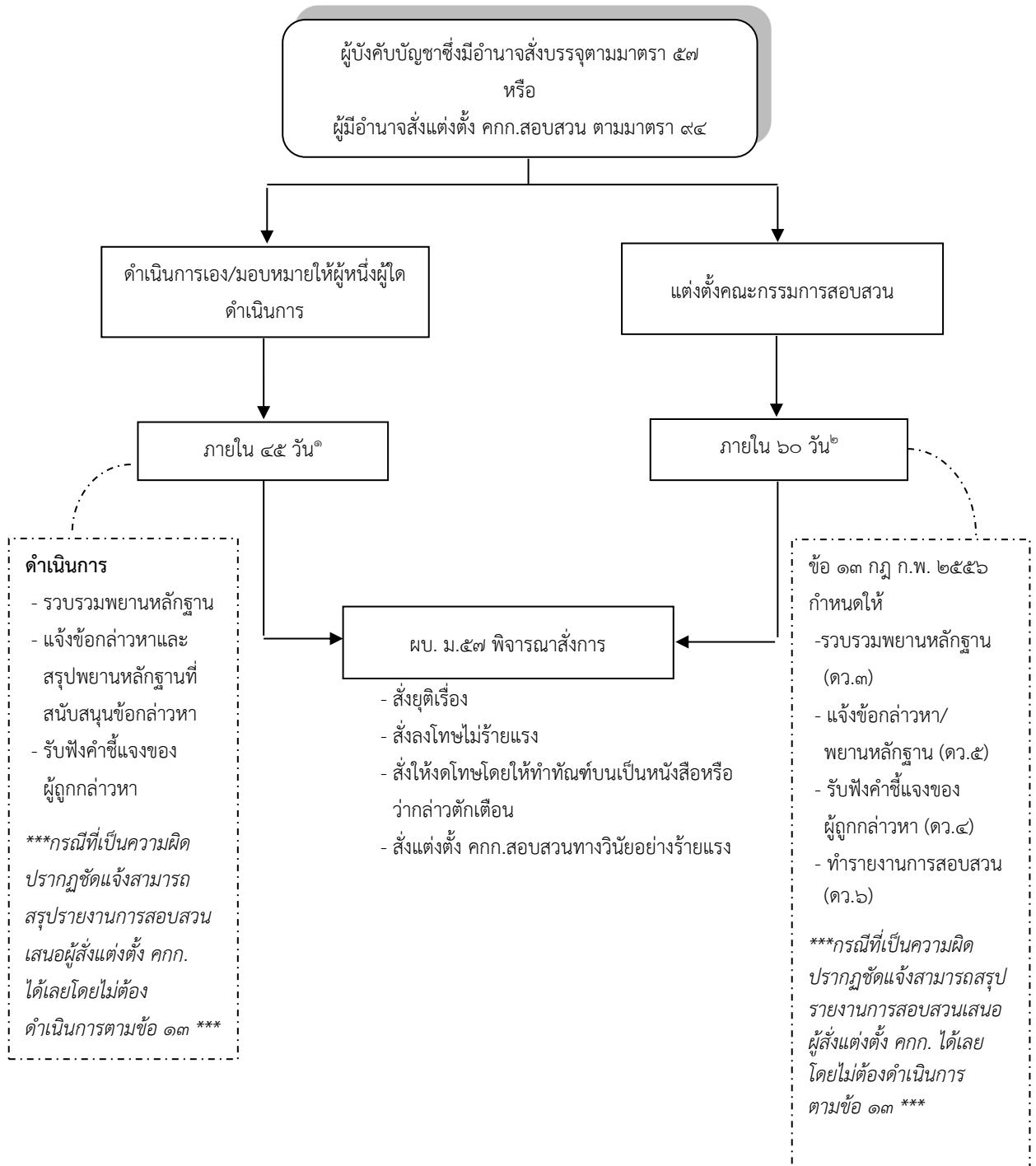
๒. สั่งลงโทษ “ภาคทัณฑ์” “ตัดเงินเดือน” หรือ “ลดเงินเดือน” ตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๓. สั่งให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หากเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ ทั้งนี้ โดยทำเป็นคำสั่งงดโทษ ตามข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๔. สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามหมวด ๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๑ (๔)

สรุป
กระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่มีรายแรง

สรุปกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

หมายเหตุ ^๑ นับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๙

^๒ นับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ตามข้อ ๑๓

แบบฟอร์ม
การสอบสวนทางวินัยอย่างไม่มีรายแรง

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือน
สามัญ ตำแหน่งประเภท.....ตำแหน่งในการบริหาร(ถ้ามี).....ตำแหน่งในสายงาน
.....ระดับ.....ส่วนราชการ.....สังกัดจังหวัด
(ถ้ามี).....กรม.....เลขที่ตำแหน่ง.....กรณีอันมีมูลที่ควร
กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่อง.....(ระบุพฤติการณ์การกระทำที่เป็น
ข้อกล่าวหาให้ชัดเจน).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๒ /มาตรา ๙๔ (...)๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี ประกอบกับข้อ ๑๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วย
บุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อ).....	เป็นประธานกรรมการ
.....(ชื่อ).....	เป็นกรรมการ
.....(ชื่อ).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อ).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ
ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ
ต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่น
นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ หรือ
ข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยอนุโลม แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๒).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง^๓.....

หมายเหตุ ^๑ เฉพาะกรณีที่มีผู้ร่วมกระทำผิดตำแหน่งต่างกันหรือต่างกรมหรือต่างกระทรวง

^๒ ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

การแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน
ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่ง.....ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ลงวันที่.....เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้งตำแหน่งและระดับตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนให้ทราบ ดังนี้

.....(ชื่อ และตำแหน่ง*)..... เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ และตำแหน่ง*)..... เป็นกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อ และตำแหน่ง*)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ และตำแหน่ง*)..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ประกอบกับหมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงโดยอนุโลม

หมายเหตุ * ให้ระบุตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี) ตำแหน่งในสายงานและระดับด้วย

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....
 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....(ชื่อ).....
 เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ตำแหน่งประเภท.....ตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี).....
 ตำแหน่งในสายงาน.....ระดับ.....ส่วนราชการ.....
 สังกัดจังหวัด(ถ้ามี)กรม.....เลขที่ตำแหน่ง.....นั้น

บัดนี้ เห็นสมควรเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน เป็นดังนี้

.....(ชื่อ)

เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ).....

เป็นกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อ).....

เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ).....

เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง^๒.....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
 สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....
 ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
 เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทร.....

คณะกรรมการได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นพยานในกรณีที่...(ส่วนราชการ)...
 มีคำสั่งที่...../..... ลงวันที่..... แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
(ชื่อ)..... ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องที่ถูกกล่าวหาพอสังเขป).....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่น
 สัญญา ชูเกียรติ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และ
 กรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึก
 ถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ)..... พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี

สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทร.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....

สั่ง ณ วันที่.....ในเรื่อง.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่.....ให้ข้าพเจ้ารับทราบแล้วนั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า.....

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ประธาน/กรรมการ
(.....)

- ๒ -

ใบต่อ

แผ่นที่ ๒

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
 (.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
 (.....)

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๑๓
เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่.....
วันที่.....

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....(ชื่อ).....คณะกรรมการสอบสวนได้
ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา.....
.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยาน
หลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา^๑ แล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้ โดยมี
ข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา....(ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่รับฟังได้จากการสอบสวน ว่าผู้ถูกกล่าวหา
ได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยกรณีใด ให้ชัดเจนเพียงพอที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าใจและ
ไม่หลงประเด็นข้อต่อสู้).....
.....
.....

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๒

๑. พยานบุคคล
๒. พยานเอกสาร
๓. พยานวัตถุ (ถ้ามี)

(ที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนข้อกล่าวหาเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถนำไปแก้ข้อกล่าวหาโดยไม่หลง
ประเด็น).....
.....
.....
.....

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
เป็นหนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้น
มาก็ได้

หมายเหตุ ^๑ การประชุมวินิจฉัยตามข้อ ๔๐ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ
สอบสวนทั้งหมด

^๒ การสรุปพยานหลักฐานจะระบุชื่อพยานหรือไม่ระบุชื่อก็ได้

- ๒ -

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้
เป็นหลักฐาน

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและ
สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่.....ไว้เป็นหลักฐาน
ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

รายงานการสอบสวน

สอบสวนที่.....
วันที่.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
เรียน

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....(ชื่อ).....ในเรื่อง.....
.....นั้น

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาตั้งแต่วันที่.....และได้ประชุม
คณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกเมื่อวันที่.....

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและได้ประชุมพิจารณาความเห็นใน
เรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....
.....
.....

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น.....
.....
.....

๓. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (...) พิจารณาเห็นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควร
กล่าวหาว่า.....(ชื่อ).....กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาแนวทางการสอบสวน และได้ดำเนินการ
รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า
พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า.....(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้นข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความในเบื้องต้นว่า.....
.....
.....

ข้อกล่าวหา.....
.....
.....

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๑.....
.....
.....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียก.....(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบาย
ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลง
ลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว ลงวันที่.....ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้วด้วย^๒

๖.(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนี้
คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา.....
.....
.....

พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา
.....
.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา^๓ ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ
พยานหลักฐานต่าง ๆ และมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงจากการสอบสวนรับฟังได้ว่า.....(ข้อเท็จจริงที่รับฟังจากทั้งฝ่าย
กล่าวหา ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้องที่เป็นข้อยุติว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นอย่างไร).....
.....
.....

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....
.....
.....

หมายเหตุ ^๑. ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๓๕ หรือตรวจสอบพยานใดตามข้อ ๓๖ ให้ระบุพยานที่ไม่
สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่ตรวจสอบนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย
^๒. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่คณะกรรมการสอบสวนเรียก ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๑๓ จำนวน ๑ ฉบับทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานราชการ
^๓. การประชุมพิจารณาวินิจฉัยต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๕
คณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง แต่ทั้งนี้องค์ประกอบของคณะกรรมการต้องเป็นไปตามข้อ ๑๒
ประกอบข้อ ๑๘ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

...(๑. ข้อเท็จจริงที่ยังไม่ยุติเพื่อพิจารณาให้เป็นที่ยุติ).....

.....

...(๒. พิจารณาข้อเท็จจริงปรับให้เข้ากับข้อกำหนดที่กำหนดเป็นความผิด).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน(ให้ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำ
ผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใดและควรได้รับโทษสถานใด).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....^๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ ^๑ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้บันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งด้วย

คำสั่ง.....
 ที่...../๒๕.....
 เรื่อง ลงโทษลดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
 รับเงินเดือนในอัตรา.....ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุพฤติการณ์
 แห่งการกระทำว่า ผู้ถูกลงโทษ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ให้ครบองค์ประกอบของฐานความผิด
 ที่ลงโทษ).....นั้น
 พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน..... (ระบุ
 ฐานความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....
 ตามมาตรา.....และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
 สมควรได้รับโทษลดเงินเดือน.....(ร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ (๓) แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ จึงให้ลงโทษ
 ลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....เป็นอัตรา....(ร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔).....ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มี
 คำสั่งลงโทษ

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
 (ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔
 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน
 กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินัยจรรยาบรรณ พ.ศ.๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป (เดือนที่สั่งลงโทษ)

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
รับเงินเดือนในอัตรา.....ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุพฤติการณ์
แห่งการกระทำว่า ผู้ถูกลงโทษ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ให้ครบองค์ประกอบของฐานความผิด
ที่ลงโทษ).....นั้น
พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐาน..... (ระบุทุกฐาน
ความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....
ตามมาตรา..... และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน.....(ร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ เป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือ
สามเดือน).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖
จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....เป็นอัตรา...(ร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ เป็นเวลาหนึ่งเดือน
สองเดือน หรือสามเดือน).....ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน
กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินัยจรรยาบรรณ พ.ศ.๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน..... เป็นต้นไป (เดือนที่สั่งลงโทษ)

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
รับเงินเดือนในอัตรา.....ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุพฤติการณ์
แห่งการกระทำว่า ผู้ถูกลงโทษ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ให้ครบองค์ประกอบของฐานความผิด
ที่ลงโทษ).....นั้น
พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐาน..... (ระบุทุกฐาน
ความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....
ตามมาตรา.....และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ (๑) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ จึงให้ลงโทษ
ภาคทัณฑ์.....(ชื่อ).....

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน
กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

คำสั่ง.....
 ที่...../๒๕.....
 เรื่อง งดโทษ

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท
 ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
 พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน..... (ระบุทุกฐาน
 ความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....
 ตามมาตรา.....และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
 สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ แต่การกระทำของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและ
 มีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจาก.....(เช่น ไม่เคยกระทำความผิดวินัยมาก่อน รับราชการมานาน ตั้งใจปฏิบัติราชการ
 ด้วยความขยันขันแข็งมาโดยตลอด ให้ความช่วยเหลือทางราชการด้วยดีเป็นประจำ ฟังรับราชการยังไม่มี
 ความรู้เรื่องระเบียบของทางราชการดีพอ เป็นต้น).....
 จึงเห็นควรงดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๑ (๓) และข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการ
 ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงงดโทษให้ โดยว่ากล่าวตักเตือน.....(ชื่อ).....เพื่อมิให้ปฏิบัติเช่นนี้อีก

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....
 (.....ชื่อผู้สั่ง.....)
(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

* ถ้าให้ผู้รับการว่ากล่าวตักเตือนลงนามรับทราบคำสั่งนี้แล้วไม่จำเป็นต้องทำเป็นหนังสือว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรอีกก็ได้
 เพราะจะทำให้มีข้อความที่ซ้ำกัน

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง งดโทษ

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐาน..... (ระบุทุกฐาน
ความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....
ตามมาตรา.....และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ แต่การกระทำของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและ
มีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจาก.....(เช่น ไม่เคยกระทำความผิดวินัยมาก่อน รับราชการมานาน ตั้งใจปฏิบัติราชการ
ด้วยความขยันขันแข็งมาโดยตลอด ให้ความช่วยเหลือทางราชการด้วยดีเป็นประจำ พึงรับราชการยังไม่มี
ความรู้เรื่องระเบียบของทางราชการดีพอ เป็นต้น).....
จึงงดโทษให้ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๑ (ก) และข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทาง
วินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงงดโทษให้.....(ชื่อ).....โดยให้ทำทัณฑ์บนไว้

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

หนังสือทณฑ์บน

.....(ส่วนราชการที่ออกหนังสือ).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....
 สังกัด.....กระทำผิดวินัยกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุ
 ทุกกรณี).....
 เป็นการกระทำผิดวินัยฐาน..... (ระบุฐานความผิดที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้
 แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....ตามมาตรา
 และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์
 แต่เป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจาก.....(ระบุเหตุงดโทษ).....
 ผู้บังคับบัญชาจึงได้กรุณางดโทษให้โดยให้ทำทณฑ์บนเป็นหนังสือ

ข้าพเจ้าจึงขอทำทณฑ์บนไว้ต่อ.....(ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗).....
 ว่าข้าพเจ้าจะไม่กระทำผิดวินัยเช่นนี้อีก และจะรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอัน
 เป็นการฝ่าฝืนทณฑ์บนที่ให้ไว้นี้ ขอให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษ ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

ลงชื่อ.....ผู้ทำทณฑ์บน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ยุติเรื่อง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอัตรา.....
ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณี..... (ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณี
ให้ระบุทุกกรณี).....
ผลการพิจารณาปรากฏว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย).....
พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....จึงไม่เป็นความผิดทางวินัยตามข้อกล่าวหา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๑ และข้อ ๖๖ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่งยุติเรื่อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ตัวอย่าง
การสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ตัวอย่าง

คำสั่งจังหวัดศัฎฎุปัตตนะ

ที่ ๑๑๙ / ๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ว่ายแรง

ด้วย นางอัญญา จันทร เลขประจำตัวประชาชน ๑๔๔๕๕๖๖๗๗๘๘๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่นิติกร สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ว่ายแรงในเรื่อง ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวน กรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบท โดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.๒๕๒๖

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๑๒ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ว่ายแรง ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นางสุจิตตรา ไชยวงศา	ไชยวงศา	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายสุธรรมมา พรหมวง	พรหมวง	เป็นกรรมการ
๓. นางสุชาดา อินทวงษ์ศา	อินทวงษ์ศา	เป็นกรรมการ
๔. นางสุนันทา อนุวงษ์โส	อนุวงษ์โส	เป็นกรรมการ
๕. นายวรุณ วสันตธิปะ	วสันตธิปะ	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ หรือ ข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยอนุโลม

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

อมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์
(นายอมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดศัฎฎุปัตตนะ

ตัวอย่าง

การแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน
ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกับคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่งจังหวัดศัสมภูปัตตนะ ที่ ๑๑๙/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๙ เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้ง ตำแหน่งและระดับตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนให้ทราบ ดังนี้

๑. นางสุจิตตรา ไชยวงศา ตำแหน่ง นายแพทย์เชี่ยวชาญ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัสมภูปัตตนะ
เป็นประธานกรรมการ
๒. นายสุธรรมมา พรหมวง ตำแหน่ง เกษัชกรชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัสมภูปัตตนะ
เป็นกรรมการ
๓. นางสุชาดา อินทวงษ์ศา ตำแหน่ง ทันตแพทย์ชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัสมภูปัตตนะ
เป็นกรรมการ
๔. นางสุนันทา อนุวงศ์โส ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัสมภูปัตตนะ
เป็นกรรมการ
๕. นายวรุณ วสันติพิยะ ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัสมภูปัตตนะ
เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ประกอบกับหมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยอนุโลม

ตัวอย่าง

ข้อ ๒๑

ที่ ศป ๐๒๐๑.๐๕๒/

ศาลากลางจังหวัดศัฎฎิปัตตนะ

อำเภอเมืองฯ จังหวัดศัฎฎิปัตตนะ ๙๙๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำสั่งจังหวัดศัฎฎิปัตตนะ ที่ ๑๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๘
จำนวน ๓ ฉบับ

๒. บันทึกการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวนและสิทธิคัดค้านกรรมการ
สอบสวน จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดศัฎฎิปัตตนะ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรงนางอัญญา จันทโร ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่นิติกร สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท ในเรื่องทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณี
การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการ
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ รายละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

ดังนั้น ขอให้ท่านแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และแจ้งให้นางอัญญา จันทโร
รับทราบคำสั่งโดยมอบสำเนาคำสั่งและบันทึกการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวนและ
สิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวนให้อย่างละจำนวน ๑ ฉบับ และให้ลงนามพร้อมวันเดือนปีที่รับทราบ
คำสั่งในสำเนาคำสั่งและบันทึกการแจ้งดังกล่าว แล้วส่งคืนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดศัฎฎิปัตตนะ จำนวน
อย่างละ ๑ ฉบับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

อมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์
(นายอมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดศัฎฎิปัตตนะ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัฎฎิปัตตนะ
กลุ่มงานนิติการ
โทรศัพท์ ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๙
โทรสาร ๐ ๒๙๙๙ ๙๙๙๘

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๑๓
เรื่อง การสอบสวนนางอัญญา จันทโร ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สอบสวนที่โรงพยาบาลนิคมชนบท
วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามคำสั่งจังหวัดศัสมภูปัตตะนะ ที่ ๑๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นางอัญญา จันทโร คณะกรรมการสอบสวน ได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่านางอัญญา จันทโร ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบท โดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟัง และดำเนินการต่อไปได้ โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ โรงพยาบาลนิคมชนบทได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูรวมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและย้ายไปอยู่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลข เอ ๑ ว่าง เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไป แจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานนิติการและเจ้าหน้าที่ จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้อง เอ ๑ ภายหลังจากได้รับคำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ท่าน(นางอัญญา จันทโร) ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้เก็บเอกสารและทำความสะอาดห้องเพื่อเตรียมย้ายห้อง พบกล่องกระดาษ ขนาด เอ ๔ กองปะปนอยู่กับเศษกระดาษอื่น ๆ และบางส่วนมีลักษณะคล้ายหนูแทะ เมื่อเปิดออกพบสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา ซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ.๒๕๕๖ ประมาณ ๒๐๐ หน้า นางอัญญา จันทโร เห็นว่าเรื่องดังกล่าวได้สอบสวนเสร็จและทางคดีฟังเป็นที่ยุติแล้ว และสำนวนส่วนใหญ่ส่งเก็บแล้ว จึงทำลายเอกสารดังกล่าว โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร

พฤติกรรมของท่านที่ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาล และระเบียบแบบแผนของทางราชการ

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๒.๑ พยานบุคคล

(๑) พยานปากที่ ๑ นายชนาธิป สังกะสาร ตำแหน่งรองผู้อำนวยการด้านบริหาร ดูแลกลุ่มงานนิติการ ให้ถ้อยคำสรุปว่า ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๘.๐๐ น. นายชนาธิป สังกะสาร รองผู้อำนวยการโรงพยาบาลด้านบริหาร ได้แจ้งว่ามีการทำลายเอกสารสำคัญในทางคดีพร้อมได้รับรูปภาพการทำลายเอกสาร ผ่านทางโปรแกรมสนทนา (ไลน์) ในเช้าวันที่

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ จึงไปตรวจสอบเห็นถุงดำบรรจุเศษกระดาษที่ทำลายแล้ว ๕ ถุง จึงรายงานผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท

(๒) พยานปากที่ ๒ นางสาวนาถนารี ศรีสยาม รักราชการ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานด้านสารบรรณเอกสารในกลุ่มงาน ให้ถ้อยคำสรุปว่าโรงพยาบาลนิคมชนบทได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูร่วมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและย้ายไปอยู่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลข เอ ๑ ว่าง เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไป แจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานนิติกรและเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้อง เอ ๑ ภายหลังได้รับคำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิมได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ตนก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วย ในวันเกิดเหตุ (วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗) นางอัญญา จันทโร นั่งทำงานตามปกติอยู่ในห้องเดียวกันกับตน และประมาณบ่าย ๆ เห็นนางอัญญา จันทโร ใช้เครื่องทำลายเอกสาร แล้วนำไปใส่ถุงดำ จำนวน ๕ ถุง

๒.๒. พยานเอกสาร

(๑)บันทึกรายงานลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ของนายชอบ ระเบียบดี ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท รายงานเหตุการณ์และพฤติกรรมของนางอัญญา จันทโร

(๒)ภาพถ่ายการทำลายเอกสาร ผ่านทางโปรแกรมสนทนา (ไลน์)

(๓)บันทึกคำชี้แจงของนางอัญญา จันทโร ที่ชี้แจงว่าเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ตนได้ทำลายสำนวนการสอบสวนไป จำนวน ๒๐๐ หน้า โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

สุจิตตรา ไชยวงศา ประธานกรรมการ

(นางสุจิตตรา ไชยวงศา)

ตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ

สุธรรมมา พรหมวง กรรมการ

(นายสุธรรมมา พรหมวง)

ตำแหน่ง ทันตแพทย์ชำนาญการ

สุชาดา อินทวงษ์ศา กรรมการ

(นางสุชาดา อินทวงษ์ศา)

ตำแหน่ง ทันตแพทย์ชำนาญการ

สุนันทา อนุวงศ์ กรรมการ

(นางสุนันทา อนุวงศ์)

ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ

วรุณ วสันติปะ กรรมการและเลขานุการ

(นายวรุณ วสันติปะ)

ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ

สอบสวนที่โรงพยาบาลศัมภูปัตตนะ
วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ข้าพเจ้า นางอัญญา จันทโร ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่..... ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้ (ถ้ามารับด้วยตนเองอาจต่อด้วยข้อความว่า ข้าพเจ้าจะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจา/ส่งเป็นหนังสือให้แก่คณะกรรมการสอบสวนภายในวันที่ ถ้าพ้นกำหนดนี้แล้วไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้ถือว่าไม่ประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา)

อัญญา จันทโร ผู้ถูกกล่าวหา
(นางอัญญา จันทโร)

สุจิตตรา ไชยวงศา ประธานกรรมการ
(นางสุจิตตรา ไชยวงศา)
ตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ

สุธรรมมา พรหมวง กรรมการ
(นายสุธรรมมา พรหมวง)
ตำแหน่ง ทันตแพทย์ชำนาญการ

สุชาดา อินทวงษ์ศา กรรมการ
(นางสุชาดา อินทวงษ์ศา)
ตำแหน่ง ทันตแพทย์ชำนาญการ

สุนันทา อนุวงศ์ กรรมการ
(นางสุนันทา อนุวงศ์)
ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ

วรุณ วสันติปิยะ กรรมการและเลขานุการ
(นายวรุณ วสันติปิยะ)
ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ

รายงานการสอบสวน

ตัวอย่าง

สอบสวนที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศัฎษุปัตตนะ

วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เรื่อง การสอบสวนนางอัญญา จันทรุ ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศัฎษุปัตตนะ

ตามคำสั่งจังหวัดศัฎษุปัตตนะที่ ๑๑๙/๒๕๕๘ สัฎษุ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนางอัญญา จันทรุ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ สังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท ในเรื่องทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบท โดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.๒๕๒๖ นั้น

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๘ และได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวน และได้ประชุมพิจารณา มีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ ความเห็น ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก นายชอบ ระเบียบดี ได้มีบันทึกรายงานลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท รายงานเหตุการณ์และพฤติกรรมของ นางอัญญา จันทรุ ว่าทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทโดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาโรงพยาบาลนิคมชนบทได้รายงานเรื่องดังกล่าว ไปตามลำดับชั้น และจังหวัดศัฎษุปัตตนะได้มีคำสั่ง ที่ ๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๘ ตั้งคณะกรรมการสืบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

๒. ผลการสืบสวนพบว่า นางอัญญา จันทรุ ได้ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวน กรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบท ซึ่งสำนวนและเอกสารประกอบ สำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา เป็นสำนวนการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ ซึ่งได้มีการดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วโดยไม่ได้รับอนุญาต และไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ มีมูลเป็นความผิดวินัย เห็นควร ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่นางอัญญา จันทรุ

๓. ผู้ว่าราชการจังหวัดศัฎษุปัตตนะ ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ (๑๑) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่านางอัญญา จันทรุ กระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่นางอัญญา จันทรุ

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาวางแผนทางการสอบสวน และได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่านางอัญญา จันทโร ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้น ข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความในเบื้องต้นว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ โรงพยาบาลนิคมชนบทได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูรวมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและย้ายไปอยู่ที่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลขเอ ๑ ว่าง ต่อมาเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไปแจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานนิติการและเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้องเอ ๑ ภายหลังได้รับคำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ โดยในวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นางอัญญา จันทโร ได้เก็บเอกสารและทำความสะอาดห้องเพื่อเตรียมย้ายห้อง พบกล่องกระดาษขนาดเอ ๔ กองปะปนอยู่กับเศษกระดาษอื่น ๆ และบางส่วนมีลักษณะคล้ายหนูแทะ เมื่อเปิดออกพบสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา ซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประมาณ ๒๐๐ หน้า นางอัญญา จันทโร เห็นว่าเรื่องดังกล่าวได้สอบสวนเสร็จและทางคดีฟังเป็นที่ยุติแล้ว และสำนวนส่วนใหญ่ส่งเก็บแล้ว จึงทำลายเอกสารดังกล่าว โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร

ข้อกล่าวหา พฤติกรรมของนางอัญญา จันทโร ที่ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาของโรงพยาบาลนิคมชนบทโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๑. พยานบุคคล

(๑) พยานปากที่ ๑ นายชนาธิป สังกะสาร ตำแหน่งรองผู้อำนวยการด้านบริหารดูแลกลุ่มงานนิติการ ให้ถ้อยคำสรุปว่า ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๘.๐๐ น. นายชนาธิป สังกะสาร ได้แจ้งว่ามีการทำลายเอกสารสำคัญในทางคดีพร้อมได้รับรูปภาพการทำลายเอกสารผ่านทางโปรแกรมสนทนา (ไลน์) ในวันเข้าวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ จึงไปตรวจสอบพบถุงดำบรรจุเศษกระดาษที่ทำลายแล้ว ๕ ถุง จึงรายงานผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท

(๒) พยานปากที่ ๒ นางสาวนาถนารี ศรีสยาม รับราชการ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานด้านสารบรรณเอกสารในกลุ่มงาน ให้ถ้อยคำสรุปว่าโรงพยาบาลนิคมชนบทได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูรวมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและย้ายไปอยู่ที่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลขเอ ๑ ว่าง ต่อมาเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไปแจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานนิติการและเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้องเอ ๑ ภายหลังได้รับคำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ตนก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วย ในวันเกิดเหตุ (วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗) นางอัญญา จันทโร นั่งทำงานตามปกติอยู่ในห้องเดียวกันกับตน และประมาณบ่ายๆ เห็นนางอัญญา จันทโร ใช้เครื่องทำลายเอกสาร แล้วนำไปใส่ถุงดำ จำนวน ๕ ถุง

๒. พยานเอกสาร

(๑) บันทึกรายงานลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ของนายชอบ ระเบียบดี ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลนิคมชนบท รายงานเหตุการณ์และพฤติกรรมของนางอัญญา จันทโร

(๒) ภาพถ่ายการทำลายเอกสาร ผ่านทางโปรแกรมสนทนา (ไลน์)

(๓) บันทึกคำชี้แจงของนางอัญญา จันทโร ที่ชี้แจงว่าเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ตนได้ทำลายสำนวนการสอบสวนไป จำนวน ๒๐๐ หน้า โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียกนางอัญญา จันทโร ผู้ถูกกล่าวหามาแจ้ง และอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้วด้วย

๖. นางอัญญา จันทโร ได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ว่าตนได้ทำลายสำนวนการสอบสวนกรณีการจัดซื้อยา และเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาจริง เนื่องจากตนต้องย้ายห้องทำงานตามคำสั่งของผู้อำนวยการ เมื่อเห็นว่ามีกล่องกระดาษขนาดเอ ๔ กองปะปนอยู่กับกระดาษที่ไม่ได้ใช้แล้วและยังมีรอยหนูแทะ เมื่อตนพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงทำลายเอกสาร

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่าง ๆ และมีความเห็น ดังนี้

๗.๑ ข้อเท็จจริงในเบื้องต้น รับฟังได้ว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ โรงพยาบาลนิคมชนบทได้ปรับโครงสร้างใหม่ โดยให้กลุ่มงานเวชศาสตร์พื้นฟูรวมกับกลุ่มงานเวชกรรมทั่วไปและย้ายไปอยู่ตึกใหม่ ทำให้มีห้องหมายเลขเอ ๑ ว่าง เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารทั่วไป แจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานนิติการและเจ้าหน้าที่จำนวน ๖ คน ย้ายเข้าไปปฏิบัติงานที่ห้องเอ ๑ ภายหลังได้รับคำสั่งว่าจะต้องย้ายห้องทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้ทยอยเก็บเอกสารให้แล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นางอัญญา จันทโร ปฏิบัติงานห้องเดิม ได้เก็บเอกสารและทำความสะอาดห้องเพื่อเตรียมย้ายห้อง พบกล่องกระดาษ ขนาด เอ ๔ กองปะปนอยู่กับเศษกระดาษอื่นๆ และบางส่วนมีลักษณะคล้ายหนูแทะ เมื่อเปิดออกพบสำนวนการสอบสวนกรณียาและเวชภัณฑ์ที่มีใบยา ซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประมาณ ๒๐๐ หน้า นางอัญญา จันทโร เห็นว่าเรื่องดังกล่าวได้สอบสวนเสร็จและทางคดีฟังเป็นที่ยุติแล้ว และสำนวนส่วนใหญ่ส่งเก็บแล้ว จึงทำลายเอกสารดังกล่าว โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร

๗.๒ ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๗.๒.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำอันเป็น

ข้อปฏิบัติ ดังนี้

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติ ตามมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำวินัยอย่าง ไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือ ลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

มาตรา ๘๘ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าจ้าง
- (๓) ลดชั้นค่าจ้าง
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

๗.๒.๒ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖

ข้อ ๖๗ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิด วินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๘๖ ที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามตรา ๕๗ มีอำนาจ สั่งลงโทษ ดังนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน สามเดือน
- (๓) ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

๗.๓ ประเด็นที่ต้องพิจารณา

นางอัญญา จันทโร ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณียาและ เวชภัณฑ์ที่มีไข้ยา เป็นความผิดวินัยหรือไม่

คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า สำนวนการสอบสวนดังกล่าว เป็นเอกสาร ราชการที่ทางราชการจัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานของทางราชการ ตามข้อ ๙.๔ และเป็นเอกสาร ที่ทางราชการจัดทำขึ้นตามข้อ ๙.๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น กรณีที่จะทำลายสำนวนการสอบสวนดังกล่าวจึงต้อง ดำเนินการตามเกณฑ์แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.๒๕๒๖ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม การที่นางอัญญา จันทโร ทำลายสำนวนการสอบสวนกรณียาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ ยา โดยมีได้ได้รับอนุญาต เป็นการไม่ปฏิบัติระเบียบดังกล่าว จึงเป็นความผิดวินัย

๗.๔ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

นางอัญญา จันทโร ได้ทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนกรณียาและ เวชภัณฑ์ที่มีไข้ยา ซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประมาณ ๒๐๐ หน้า ซึ่งเป็นเอกสารราชการ ที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานของทางราชการ ตามข้อ ๙.๔ และเป็นเอกสารที่ทางราชการจัดทำขึ้น ตามข้อ ๙.๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไข เพิ่มเติม โดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย

งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่การกระทำไปนั้น มิได้มีเจตนาทำลายเอกสารทางราชการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการแต่อย่างใด หากแต่กระทำไปเพราะเข้าใจว่าเป็นเอกสารที่ไม่ได้ใช้แล้ว และต้องย้ายห้องทำงานตามคำสั่งของผู้อำนวยการภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ประกอบกับโรงพยาบาลนิคมชนบท มิได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการจัดเก็บและทำลายไว้ จึงเกิดความผิดพลาด กรณีจึงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เห็นสมควรลงโทษภาคทัณฑ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

สุจิตตรา ไชยวงศา ประธานกรรมการ
(นางสุจิตตรา ไชยวงศา)
ตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ

สุธรรมมา พรหมวง กรรมการ
(นายสุธรรมมา พรหมวง)
ตำแหน่ง ทันตแพทย์ชำนาญการ

สุชาดา อินทวงษ์ศา กรรมการ
(นางสุชาดา อินทวงษ์ศา)
ตำแหน่ง ทันตแพทย์ชำนาญการ

สุนันทา อนุวงศ์ กรรมการ
(นางสุนันทา อนุวงศ์)
ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการ

วรุณ วสันติปะ กรรมการและเลขานุการ
(นายวรุณ วสันติปะ)
ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ

ตัวอย่าง

คำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา
ที่ ๑๑๑/๒๕๕๙
เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วยนางอัญญา จันทโร เลขประจำตัวประชาชน ๑๔๔๕๕๖๖๗๗๘๘๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่นิติกรสังกัดโรงพยาบาลนิคมชนบท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา ตำแหน่งเลขที่ ๕๓๒๑ ได้รับเงินเดือนในอัตรา ๓๒,๕๘๐ ได้กระทำผิดวินัยในกรณี เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ นางอัญญา จันทโร ได้เก็บเอกสารและทำความสะอาดห้องเพื่อเตรียมย้ายห้อง พบกล่องกระดาษขนาดเอ ๔ กองปะปนอยู่กับเศษกระดาษอื่น ๆ และบางส่วนมีลักษณะคล้ายหนูแทะ เมื่อเปิดออกพบสำนวนการสอบสวนกรณียาและเวชภัณฑ์ที่มีไโซยา ซึ่งมีการสอบสวนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประมาณ ๒๐๐ หน้า นางอัญญา จันทโร เห็นว่าเรื่องดังกล่าวได้สอบสวนเสร็จและทางคดีฟังเป็นที่ยุติแล้ว และสำนวนส่วนใหญ่ส่งเก็บแล้ว จึงทำลายเอกสารดังกล่าว โดยใช้เครื่องทำลายเอกสาร พฤติการณ์ของนางอัญญา จันทโร เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๖๗ (๑) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์นางอัญญา จันทโร

อนึ่ง นางอัญญา จันทโร มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

อมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์
(นายอมรินทร์ ราเชนทร์ราษฎร์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

บทที่ ๔

การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

บทที่ ๔

การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

สาระสำคัญ

โดยหลักการแล้วการสอบสวนกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และต้องสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ มี ๓ กรณี ดังนี้

๑. กรณีตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน อันได้แก่

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- ปลัดกระทรวง
- อธิบดี
- ผู้ว่าราชการจังหวัด

*กรณีมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทน ตามมาตรา ๙๐ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

๒. กรณีตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๒.๑ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับข้าราชการต่างกระทรวง ถูกกล่าวหาและมีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงร่วมด้วย (มาตรา ๙๔ (๓))

๒.๒ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการกรมเดียวกัน ถูกกล่าวหาและมีปลัดกระทรวงร่วมด้วย (มาตรา ๙๔ (๑)) และสำหรับข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกัน ถูกกล่าวหาและมีปลัดกระทรวงร่วมด้วย (มาตรา ๙๔ (๒))

๒.๓ ปลัดกระทรวง สำหรับข้าราชการกรมเดียวกันถูกกล่าวหาและมีอธิบดีร่วมด้วย [มาตรา ๙๔ (๑)] และสำหรับข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหา [มาตรา ๙๔ (๒)]

๒.๔ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับข้าราชการต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหา (มาตรา ๙๔ (๓))

๒.๕ กรณีอื่นตามมาตรา ๙๔ (๔) คือ กรณีตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๖ อันได้แก่

ข้อ ๑๖ (๑) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของข้าราชการดังกล่าว

ต่างกัน ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุที่มีตำแหน่งเหนือกว่าเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ (๒) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมแต่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดี ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๖ (๓) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือในส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๖ (๔) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคจังหวัดเดียวกัน แต่อยู่ต่างกรมหรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาทุกคนดำรงตำแหน่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๓. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ใช่อำนาจตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๙๔
ให้ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน **ตามมาตรา ๙๗ วรรคสาม**
ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน

๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑.๑ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๕ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการ
ดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง มี ๓ กรณี ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ ในกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยร่วมกันทำให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งที่ต่างกัน จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ ได้แก่

(๑) กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๒) กรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยต้องถูกจำคุกจริง ๆ ไม่ใช่รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๓) กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพและมีการบันทึกไว้เป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนผู้มีหน้าที่สอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. นี้

๑.๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิด ผู้บังคับบัญชาไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่ต้องใช้สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย และต้องลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการดังกล่าวชี้มูลความผิด

๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยปกติต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดังนั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงเป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว โดยคำสั่งดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญอันประกอบไปด้วย

- (๑) ชื่อ และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
- (๒) เรื่องที่กล่าวหา (พฤติการณ์ที่เป็นการกระทำผิดวินัย)
- (๓) ชื่อคณะกรรมการสอบสวน (โดยไม่ต้องระบุตำแหน่งและส่วนราชการที่สังกัด)

ทั้งนี้ รายละเอียดเป็นไปตามข้อ ๑๙ และแบบคำสั่งตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด (ดว.๑)

๒.๒ องค์ประกอบและคุณสมบัติคณะกรรมการสอบสวน ได้มีการกำหนดไว้ในข้อ ๑๘

องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวน

- (๑) ประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการอย่างน้อย ๒ คน และให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
- (๓) ผู้ช่วยเลขานุการ (กรณีจำเป็น)

คุณสมบัติคณะกรรมการสอบสวน

(๑) ต้องแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ เว้นแต่มีเหตุผลจำเป็นจะแต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือน (ข้าราชการพลเรือนและข้าราชการอื่นในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทรุ่น เช่น ข้าราชการครู ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย) ที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมืองก็ได้ ตามข้อ ๑๘ ว.๑

(๒) ขณะแต่งตั้งประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด โดยมีรายละเอียดตามหนังสือสำนักงาน ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตามข้อ ๑๘ ว.๒

(๓) กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๑๘ ว.๓

(๔) เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ โดยแต่งตั้งจากลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการก็ได้ ตามข้อ ๑๘ ว.๔

ในกรณีที่การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยมีองค์ประกอบและ/หรือ คุณสมบัติไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ นี้ จะทำให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่โดยเร็ว ทั้งนี้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๐

๒.๓ การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ได้กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๒.๓.๑ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้แจ้งตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนและสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกันด้วย โดยให้ทำเป็นเอกสารแนบท้ายคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ถ้าไม่สามารถแจ้งให้ทราบโดยตรงได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อครบกำหนด ๗ วันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบ ๑๕ วันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

๒.๓.๒ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการทราบโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

☐ **ผู้มีหน้าที่แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ** คือ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

☐ **การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคกก.ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบนั้น**

หลักคือ ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรง (โดยแจ้งผ่านผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา หรือเรียกผู้ถูกกล่าวหาพบผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการก็ได้)

ข้อยกเว้น ให้แจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับได้ กรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ทราบโดยตรงได้หรือกรณีมีเหตุจำเป็นอื่น

๒.๔ การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน

“การคัดค้านกรรมการสอบสวน” เป็นสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะทำให้การสอบสวนเป็นไปอย่างยุติธรรมและปราศจากอคติ นอกจากนี้หากกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุแห่งการคัดค้านก็สามารถแจ้งเรื่องให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการได้เช่นกัน ซึ่ง กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดไว้ในข้อ ๒๑-๒๕ โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๔.๑ เหตุแห่งการคัดค้านกรรมการสอบสวน (กำหนดไว้ในข้อ ๒๒) ดังนี้

๑. กรรมการเป็นผู้กล่าวหา
๒. กรรมการเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหา
๓. กรรมการเป็นญาติของผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางสมรสนับได้เพียงสองชั้น
๔. กรรมการเป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
๕. กรรมการเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
๖. กรรมการเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
๗. กรรมการเป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

๒.๔.๒ วิธีการคัดค้านกรรมการสอบสวน การคัดค้านต้องทำเป็นหนังสือโดยมีเงื่อนไขตามที่กำหนดในข้อ ๒๓ ดังนี้

- ต้องดำเนินการคัดค้านภายในเวลา ๗ วันนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือภายในเวลา ๗ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาทราบเหตุแห่งการคัดค้าน

- ต้องระบุข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์อันเป็นเหตุแห่งการคัดค้าน โดยให้ระบุด้วยว่าพฤติการณ์แห่งการคัดค้านดังกล่าวจะทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรมอย่างไร

ในกรณีที่คำคัดค้านไม่เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำคัดค้านสั่งไม่รับคำคัดค้านและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

๒.๔.๓ ผู้มีอำนาจพิจารณาคำคัดค้าน

การคัดค้านนั้นจะต้องยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวได้พิจารณาและอาจมีการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนอันเป็นอำนาจของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งเมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับคำคัดค้านแล้วให้แจ้ง

๑) ประธานกรรมการ

๒) กรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้าน โดยให้กรรมการสอบสวนผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ทันทีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้กรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้านดำเนินการชี้แจงต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการภายใน ๗ วัน

๒.๔.๔ ผลการพิจารณา

๑. หากเห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว โดยคำสั่งยกคำคัดค้านนั้นให้เป็นที่สุด

๒. หากเห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๐ โดยอาจลดหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนก็ได้ ตามแบบที่ ก.พ. กำหนด (แบบ ดว.๒) ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต้องมีองค์ประกอบและคุณสมบัติเป็นไปตามข้อ ๑๘ ด้วย

การพิจารณาสั่งการคำคัดค้านนี้จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับตั้งแต่วันที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับคำคัดค้าน โดยในกรณีที่ไม่มีคำสั่งการใด ๆ ภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่ากรรมการสอบสวนผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ (ตามข้อ ๒๔) และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๐

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุแห่งการคัดค้าน ก็ให้ยื่นเป็นหนังสือต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๕ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

สำหรับการคัดค้านผู้ช่วยเลขานุการให้นำข้อ ๒๒ - ๒๕ มาใช้โดยอนุโลม

๒.๕ การประชุมนัดแรก

เมื่อประธานกรรมการได้รับเอกสารที่เกี่ยวข้อง (เอกสารหลักฐานเบื้องต้น และหลักฐานการรับทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหา) และคณะกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแล้ว ให้ประธานกรรมการมีหน้าที่นัดประชุมครั้งแรกภายใน ๗ วัน เพื่อกำหนดประเด็นและวางแนวทางการสอบสวน ตามข้อ ๒๗

การกำหนดประเด็นและวางแนวทางการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนจะต้องร่วมพิจารณาว่าจากเรื่องที่ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและพยานหลักฐานที่ปรากฏในเบื้องต้นนั้น คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานใดและด้วยวิธีการใด นอกจากนี้ยังอาจกำหนดกรอบระยะเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปอย่างรวดเร็วและอยู่ภายในระยะเวลาที่กฎ ก.พ.กำหนดไว้

๒.๖ การรวบรวมพยานหลักฐาน

การรวบรวมพยานหลักฐานมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

- ห้ามบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมทำการสอบสวน (ข้อ ๒๖)
- ให้สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานคราวละ ๑ คน และในการสอบปากคำพยานต้องแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าของงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นที่โจทก์เป็นความผิดตามกฎหมาย (ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง)
- จำนวนกรรมการสอบสวนในการสอบปากคำต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งวันแต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งมากกว่า ๓ คน ให้กรรมการสอบสวน ๓ คนทำการสอบปากคำได้ (ข้อ ๓๐ วรรคสอง)

- การลงชื่อในบันทึกถ้อยคำ และการแก้ไขข้อความ ตามข้อ ๓๑
- ห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ต่อการสอบสวน และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมในการสอบปากคำได้ตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนเห็นสมควร (ข้อ ๓๒)
- ห้ามให้คำมั่นสัญญา ชู้เชิญ หลอกลวง บังคับ หรืออื่นใดโดยไม่ชอบ เพื่อจูงใจให้ให้ถ้อยคำ (ข้อ ๓๓)
- บันทึกการได้มาของพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง)
- พยานเอกสารให้ใช้ต้นฉบับ หรือสำเนาที่รับรองโดยผู้มีอำนาจหน้าที่หรือกรรมการสอบสวน หากไม่มีต้นฉบับให้สืบจากสำเนาหรือพยานบุคคล (ข้อ ๓๔ วรรคสองและวรรคสาม)
- พยานบุคคลที่ไม่มาหรือไม่ยอมชี้แจง คณะกรรมการสอบสวนอาจพิจารณาตัดพยานได้ (ข้อ ๓๕)
- พยานที่อาจทำให้การสอบสวนล่าช้าหรือไม่จำเป็นต่อการสอบสวน. คณะกรรมการสอบสวนอาจพิจารณางดสอบสวนได้ (ข้อ ๓๖)
- สอบสวนพยานที่อยู่ต่างท้องที่ ให้ประธานกรรมการร้องขอให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเพื่อส่งประเด็น โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวน ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้น สอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทน (ข้อ ๓๗)

๒.๗ การประชุมพิจารณาเพื่อลงมติ (ข้อ ๓๘)

คณะกรรมการสอบสวนต้องจัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาพยานหลักฐาน โดยหากพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ก็ให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ องค์ประชุมต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนตามข้อ ๕๔ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษานั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาที่ถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย ตามข้อ ๓๘

๒.๘ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

มาตรา ๙๓ บัญญัติว่า “...ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา...” ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ ที่คู่กรณีต้องมีโอกาสรับทราบข้อเท็จจริงที่จะนำมาพิจารณาเพื่อทำคำสั่งทางปกครอง จากข้อกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า

“การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน” เป็นกระบวนการที่เป็นสาระสำคัญที่คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการ ซึ่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดไว้ในข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๓ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๒.๘.๑ บันทึกรการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ข้อ ๔๐)

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า จากพยานหลักฐานที่ได้ดำเนินการรวบรวมมานั้น ฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดแบบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา (ดว.๕) อันมีสาระสำคัญ ประกอบด้วย

- ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด (ไม่ต้องระบุมาตรา)
- สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้
- แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐาน เพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้

โดยทำบันทึกเป็น ๒ ฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ นอกจากนี้ในการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา นั้น ก็ควรจะมีการสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยอมรับสารภาพว่ากระทำผิดตามที่ปรากฏพยานหลักฐานหรือไม่ หากรับสารภาพคณะกรรมการสอบสวนจะพิจารณาลงมติเพื่อทำรายงานการสอบสวนก็ได้ แต่หากผู้ถูกกล่าวหาไม่รับสารภาพก็ต้องแจ้งวิธีการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

๒.๘.๒ วิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ ดว. ๕)

- แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงตามข้อ ๔๑ คือ ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่เพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา มาเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา นั้น แล้วจึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อในบันทึกทั้ง ๒ ฉบับ เพื่อเป็นหลักฐาน แต่หากผู้ถูกกล่าวหา รับทราบข้อกล่าวหาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ และถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว จากนั้นจึงส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา ๑ ฉบับไปทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่อาศัยที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการของผู้ถูกกล่าวหา

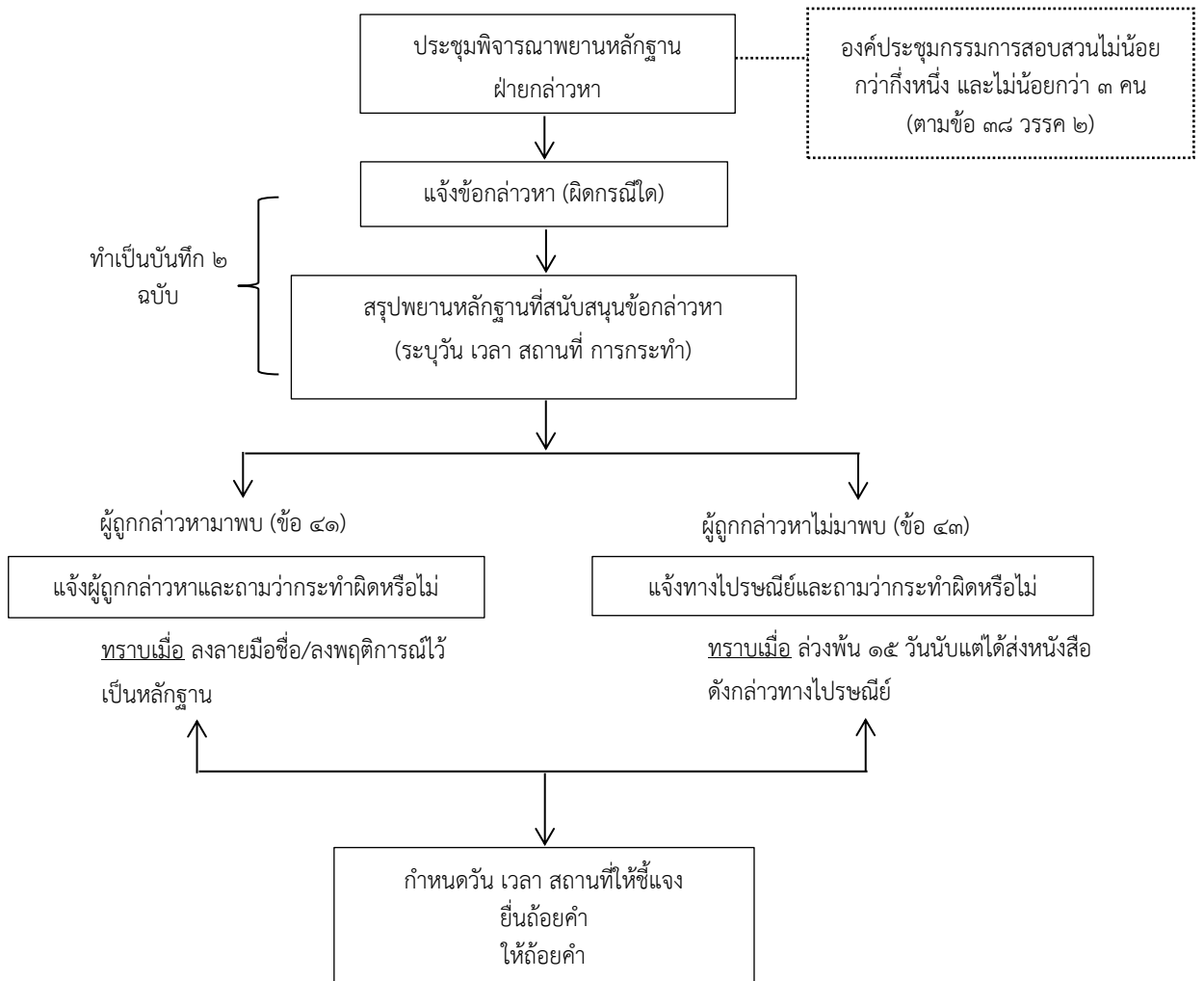
- แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ตามข้อ ๔๓ จะใช้สำหรับในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนเรียก ก็ให้ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาจำนวน ๑ ฉบับ ไปทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยัง

ที่อยู่อาศัยที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อล่วงพ้น ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว

วิธีการแจ้ง ดว.๕

๑. ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรง คือให้เรียกมาพบเพื่อรับทราบ ดว. ๕
๒. หากเรียกแล้วไม่มาจึงให้ส่ง ดว. ๕ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

สรุปกระบวนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน (ดว.๕)

๒.๘.๓ การให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

การให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา นั้น เป็นกระบวนการสืบเนื่องมาจากการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนให้สิทธิในการนำสืบหรืออ้างพยานหลักฐานต่าง ๆ เพื่อหักล้างพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาได้ โดยข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนต้องทำการกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการชี้แจงให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ในกรณีที่ไม่สามารถชี้แจงได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ก็ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นสมควรให้ออกาสชี้แจงเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมตามข้อ ๔๗

ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอาจจะชี้แจงด้วยวาจา เป็นหนังสือ หรือวิธีการอื่นใดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาอาจกล่าวอ้างพยานหลักฐานเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมมาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนจะสอบถามไปในคราวเดียวกันกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ตามข้อ ๔๑) ก็ได้ หากผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ และในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหาที่ได้อ้าง (ตามข้อ ๔๖)

๒.๙ การทำรายงานการสอบสวน (ข้อ ๕๒ และข้อ ๕๓)

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนโดยรวบรวมพยานหลักฐานและรับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะต้องทำการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็นเพื่อพิจารณาและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ หากเป็นความผิดวินัยจะเป็นความผิดวินัยตามบทบัญญัติใด และควรได้รับโทษสถานใด จากนั้นจึงจัดทำรายงานการสอบสวนเพื่อเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด (แบบ ดว.๖) โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน ตามข้อ ๕๒ และข้อ ๕๓

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือ (๗) แล้วแต่กรณี ก็ให้ทำความเห็นเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ตามข้อ ๕๒ วรรคสาม

ในการประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนตามข้อ ๕๒ นี้ จะต้องมียกประชุมในการพิจารณาไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

๒.๑๐ รายงานการสอบสวน สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดแบบรายงานการสอบสวน (ดว.๖) โดยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
๒. วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐาน
๓. ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ทั้งนี้ ในรายงานการสอบสวน กรรมการสอบสวนต้องลงลายมือชื่อทุกคน เว้นแต่มีเหตุความจำเป็นก็ให้ประธานกรรมการบันทึกเหตุอันไว้ (ข้อ ๕๓ วรรคสอง)

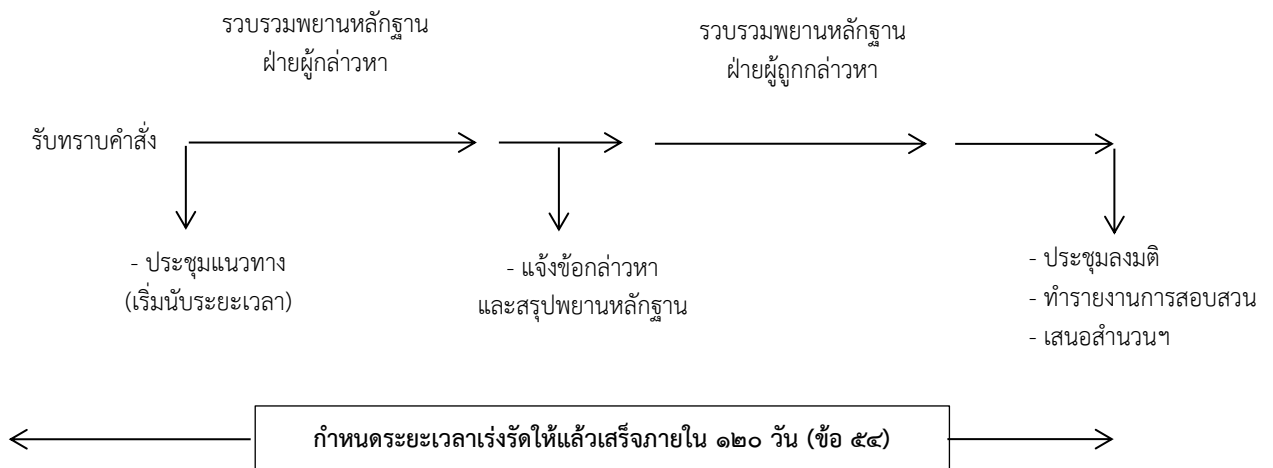
สำหรับในกรณีที่กรรมการใดมีความเห็นแย้งก็ให้ระบุนความเห็นนั้นไว้ในรายงานการสอบสวน (ข้อ ๕๓ วรรคสอง) ด้วย ซึ่งความเห็นโดยละเอียดจะมาเป็นบันทึกแนบท้ายรายงานการสอบสวนก็ได้

ระยะเวลาในการสอบสวน (ข้อ ๕๔)

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดระยะเวลาการสอบสวนโดยเร่งรัดให้การสอบสวนแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมครั้งแรกตามข้อ ๒๗ และขยายได้ไม่เกินครั้งละ ๖๐ วัน โดยในแต่ละขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนจะไม่มีกำหนดระยะเวลาไว้ เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนสามารถวางกรอบระยะเวลาได้ตามความเหมาะสม

ในกรณีที่การสอบสวนไม่อาจแล้วเสร็จได้ภายใน ๑๘๐ วัน และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้อนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่เพื่อเร่งรัดการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

กระบวนการรวบรวมพยานหลักฐาน

หมายเหตุ (๑) ขยายเวลาได้แต่ช่วงตามความจำเป็น ครั้งละไม่เกิน ๖๐ วัน

(๒) หากสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ประชุมคณะกรรมการครั้งแรก ต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงเพื่อเร่งรัด

การพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ ดังนี้

๑. ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

๒. ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยหรือกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ตามที่กำหนดในข้อ ๕๘ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาต่อไป

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหายนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐(๖) หรือ (๗) ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยหรือกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ

๑. การสั่งยุติเรื่อง เมื่อดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา ๙๓ แต่ผลการสอบสวนยังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยแต่อย่างใด จึงสั่งยุติเรื่อง

ให้ยุติเรื่อง กับ “สั่งยุติเรื่อง” ต่างกัน

“ให้ยุติเรื่อง” จะใช้ในกรณีสืบสวนแล้วปรากฏว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ซึ่งกรณีนี้ไม่ต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงเพื่อพิจารณา (มาตรา ๙๑)

“สั่งยุติเรื่อง” จะใช้ในกรณีเมื่อดำเนินการทางวินัย(สอบสวน)แล้วผลปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย แม้พบ.ตามมาตรา ๕๗ จะสั่งยุติเรื่อง แต่ก็ต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงเพื่อพิจารณา (มาตรา ๙๓)

๒. การลงโทษ อำนาจในการสั่งลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แบ่งออกเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑.๒.๑ กรณีสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญที่กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ข้อ ๖๗) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษ ดังนี้

๑. ภาคทัณฑ์

๒. ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือน ที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

๓. ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือน ที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

กรณีสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

๑.๒.๒ กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษตามมติของ อ.ก.พ.สามัญ ดังนี้

๑. ปลดออก

๒. ไล่ออก

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย นั้น ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

วิธีการสั่งลงโทษ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออกต้องทำคำสั่งเป็นหนังสือ ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อความอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งให้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔ ไว้ในคำสั่งลงโทษดังกล่าวด้วย ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งดังกล่าวด้วย

กำหนดเวลาที่มีผลของคำสั่งลงโทษ (ข้อ ๗๐) แบ่งเป็น ๓ กรณี ได้แก่

๑. การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง (ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป)

๒. การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

๓. การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้สั่งให้มีผลตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนี้

๓.๑ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่งตามข้อ ๘ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๒ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการในกรณีที่ได้มีคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ต้องพักราชการหรือวันที่ต้องออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี ตามข้อ ๙ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๓ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่เริ่มละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการฯ

๓.๔ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาและได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษจำคุก หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องรับโทษจำคุกแล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นกรณีที่กระทำความผิดอาญาและได้รับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดหนักกว่าโทษจำคุกก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

๓. การสั่งลงโทษ สามารถแยกออกได้เป็น ๒ กรณี ได้แก่

๑. กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งงดโทษ โดยทำเป็นคำสั่งและระบุในคำสั่งว่าให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

๒. กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้ว แต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งงดโทษ ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

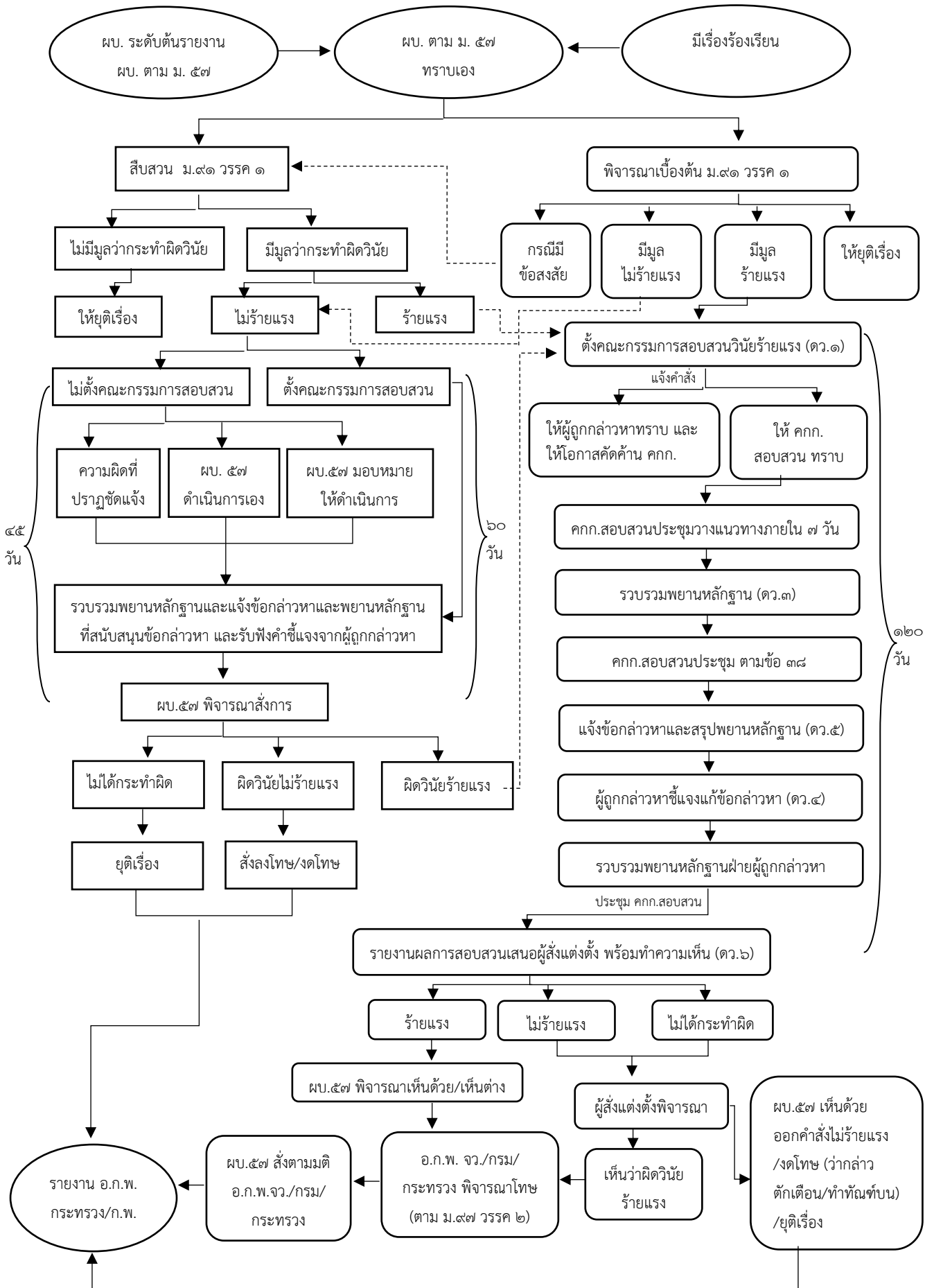
เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษแล้ว ต้องดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วตามข้อ ๗๓ โดยให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ตามข้อ ๗๓ วรรคสอง กำหนดให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ มีการกำหนดรูปแบบโดยต้องมีการทำเป็นคำสั่ง ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหาและผลการพิจารณาตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๖๖ ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๑ และข้อ ๗๒

สรุป
กระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย

การสั่งพักราชการ
และให้ออกจากราชการไว้ก่อน

การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน

๑. การสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ คือ การสั่งให้ข้าราชการพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาทางวินัย หรือระหว่างถูกฟ้องคดีอาญา หรือระหว่างต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญา โดยงดเบิกจ่ายเงินเดือนและเงินอื่น ๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือน ตลอดจนเงินช่วยเหลือต่าง ๆ ไว้ก่อน ทั้งนี้ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะไม่ให้ผู้นั้นอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อป้องกันมิให้เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา หรือมิให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น หรือเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการในประการอื่น และถ้าสอบสวนพิจารณาแล้วได้ความว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็จะสั่งปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันพักราชการ

กรณีที่จะสั่งพักราชการ มีได้ดังต่อไปนี้

(๑) มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือ

การถูกตั้งกรรมการสอบสวนที่จะสั่งพักราชการได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ ถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น ไม่ได้หมายความรวมถึงการถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรงด้วย ซึ่งกรณีที่ถูกลงสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรงนั้น ยังสั่งพักราชการไม่ได้

(๒) มีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

คำว่า “ถูกฟ้องคดีอาญา” นั้น แยกได้เป็น ๒ กรณี

- กรณีที่หนึ่ง ในกรณีที่ข้าราชการถูกฟ้องคดีอาญาโดยพนักงานอัยการเป็นโจทก์ นั้น ข้าราชการผู้นั้นย่อมตกอยู่ในฐานะจำเลยนับแต่เวลาที่ได้ฟ้อง

- กรณีที่สอง ในคดีที่ราษฎรเป็นโจทก์นั้น หากศาลยังมิได้ประทับรับฟ้องไว้พิจารณา ผู้ถูกฟ้องยังไม่ตกอยู่ในฐานะจำเลย จะถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญาอย่างไม่ได้จนกว่าศาลจะได้ประทับรับฟ้องคดีไว้พิจารณาแล้ว จึงจะถือว่าผู้นั้นตกเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

คำว่า “ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา” หมายถึง ถูกพนักงานสอบสวนกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดอาญาโดยตกเป็นผู้ต้องหาแล้ว แม้ยังมีผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลก็ตาม

หลักเกณฑ์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งของกรณีที่จะสั่งพักราชการเพราะถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาได้ คือ คดีอาญาหรือข้อหา นั้น ๆ ต้องไม่ใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษด้วย

เหตุที่จะสั่งพักราชการ

แม้ข้าราชการพลเรือนสามัญจะมีกรณีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษแล้ว ก็ยังสั่งพักราชการไม่ได้ จนกว่าจะมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗๘ (๑) – (๕) ดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ โดยพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่า ถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๓) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๔) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๕) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

อนึ่ง กรณีข้าราชการถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือต้องหาคดีอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญาที่ไม่ใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษนี้ ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าถึงแม้จะให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างถูกสอบสวนพิจารณาก็ไม่เสียหายแก่ราชการ หรือไม่มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าจะเป็อุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นแต่ประการใด ก็ไม่จำเป็นต้องสั่งพักราชการทุกรายไป เว้นแต่ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว จึงจะต้องสั่งพักราชการ เนื่องจากผู้นั้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้

ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการ

ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการตามมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๗๘ ของกฎ ก.พ.ฉบับนี้ คือ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทนตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งออกตามความในมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย

ระยะเวลาการสั่งพักราชการ

ระยะเวลาการสั่งพักราชการนั้น มาตรา ๑๐๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๗๙ ของกฎ ก.พ.ฉบับนี้ กำหนดให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา

คำว่า “สอบสวนหรือพิจารณา” มีความหมายดังนี้

- ในกรณีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หมายถึง การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน และการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจในชั้นตอน

ที่ต่อเนื่องกับการสอบสวน ซึ่งอาจเป็นการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือของ อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี และการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจต่อเนื่องกับการพิจารณาของ อ.ก.พ. ดังกล่าวด้วย

- ในกรณีต้องหาคดีอาญา หมายถึง การสอบสวนของพนักงานสอบสวนและการพิจารณาของพนักงานอัยการ

- ในกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หมายถึง การพิจารณาของศาลจนคดีถึงที่สุดซึ่งอาจจะถึงที่สุดโดยโจทก์ถอนฟ้อง หรือโจทก์จำเลยไม่อุทธรณ์ฎีกา หรือศาลฎีกาได้พิพากษาแล้ว

อย่างไรก็ตาม แม้มาตรา ๑๐๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๗๙ ของกฎ ก.พ.ฉบับนี้ จะกำหนดให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณาก็ตาม แต่หากผู้สั่งพักราชการผู้ใดได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๒ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่า สมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป ผู้มีอำนาจพิจารณาก็สามารถสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ หรือในกรณีที่ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วการดำเนินการทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ โดยข้อ ๗๙ ยังได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในสาระสำคัญว่า หากผู้ถูกสั่งพักราชการประสงค์จะกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก็ให้ยื่นคำร้องทุกข์เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๒๒ และหากผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้นั้นไม่มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าจะเป็อุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ผู้มีอำนาจพิจารณาก็สามารถสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นได้

การสั่งพักราชการเมื่อมีเรื่องหลายกรณีหรือมีกรณีอื่นเพิ่มขึ้น

การสั่งพักราชการเมื่อมีเรื่องหลายกรณีหรือมีกรณีอื่นเพิ่มขึ้น ตามข้อ ๘๐ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้สั่งพักราชการเฉพาะในสำนวนหรือคดีที่เข้าเหตุแห่งการสั่งพักราชการเท่านั้น หากไม่เข้าเหตุแห่งการสั่งพักราชการแล้ว ก็ไม่สามารถสั่งให้พักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นได้ แต่หากเข้าเหตุแห่งการสั่งพักราชการแล้ว ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นทุกสำนวนหรือทุกคดีที่เข้าเหตุแห่งการสั่งพักราชการด้วย

วันพักราชการ

ข้อ ๘๑ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้สั่งพักราชการตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก หรือ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันที่พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

คำสั่งพักราชการ

ข้อ ๘๒ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักราชการ ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งพักราชการ และวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับด้วย ทั้งนี้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด

การแจ้งคำสั่งพักราชการ

ข้อ ๘๒ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้แจ้งคำสั่งพักราชการให้ผู้ถูกสั่งพักราชการทราบโดยเร็วโดยให้นำข้อ ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม กล่าวคือ ให้ผู้ถูกสั่งพักราชการลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกสั่งพักราชการไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ทราบได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่นก็ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกสั่งพักราชการ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักราชการซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักราชการได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

การสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้ารับราชการ

การสั่งให้ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้ารับราชการ หมายถึง การสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกครั้งหนึ่งหลังจากพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ไปเป็นการชั่วคราว

ข้อ ๘๑ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้ารับราชการไว้เป็นสาระสำคัญว่า ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่า ผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีจะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ.กำหนด แต่ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นด้วย

๒. การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

กรณีและเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนว่า “ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนหรือพิจารณาหรือดำเนินการคดีนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้”

ดังนั้น ผู้ที่จะถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงต้องเป็นผู้ที่อาจถูกสั่งพักราชการได้ คือ มีกรณีและเหตุที่จะถูกสั่งพักราชการ ตามหลักเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่องการสั่งพักราชการ และมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนหรือพิจารณา หรือการดำเนินคดีนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็วด้วย

ผู้มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ผู้มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็เหมือนกับผู้มีอำนาจสั่งพักราชการทุกประการ กล่าวคือ มาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ.ฉบับนี้ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทนตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งออกตามความในมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย

ระยะเวลาการให้ออกจากราชการไว้ก่อน

การให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่มีเรื่องหลายกรณีหรือมีกรณีอื่นเพิ่มขึ้น ข้อ ๘๔ วรรคสอง ของกฎ ก.พ.ฉบับนี้ กำหนดให้นำข้อ ๘๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้น จึงสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้เฉพาะในสำนวนหรือคดีที่เข้าเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเท่านั้น หากสำนวนหรือคดีใดไม่เข้าเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ก็ไม่สามารถสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในสำนวนหรือคดีนั้น ๆ ได้ แต่หากเข้าเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนทุกสำนวนหรือทุกคดีที่เข้าเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย

วันออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๔ ของกฎ ก.พ.ฉบับนี้ กำหนดให้การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้สั่งให้พักราชการไว้ก่อนแล้ว ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันสั่งพักราชการเป็นต้นไป นอกจากนี้ ข้อ ๘๔ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ.ฉบับนี้ กำหนดให้นำข้อ ๘๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้น ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในเรื่องนั้นให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือจำคุก หรือในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามคำสั่งเดิมหรือตามวันที่ควรต้องให้ออกจากราชการไว้ก่อนในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๔ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้นำข้อ ๘๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้น คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับ

การแจ้งคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๔ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดให้นำข้อ ๘๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ดังนั้น จึงต้องแจ้งคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจำนวนหนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้วให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งให้ทราบได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่นก็ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

การสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งที่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ออกจากราชการไว้ก่อน

การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๑ นี้เป็นการออกจากราชการอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๗ (๔) ซึ่งการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นั้น มาตรา ๑๑๓ บัญญัติให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ

ดังนั้น ข้อ ๘๕ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ จึงกำหนดให้การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง และประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ออกจากราชการไว้ก่อน ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน

การนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนี้ ต้องทำควบคู่ไปกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน แต่โดยที่การดำเนินการนำความกราบบังคมทูลต้องใช้เวลามากกว่า ดังนั้น กฎหมายจึงกำหนดให้พ้นจากราชการนับแต่วันที่สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ส่วนการสั่งให้ออกจากราชการสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าประเภทบริหารระดับสูง และประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ไม่ต้องนำความกราบบังคมทูล

๓. การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

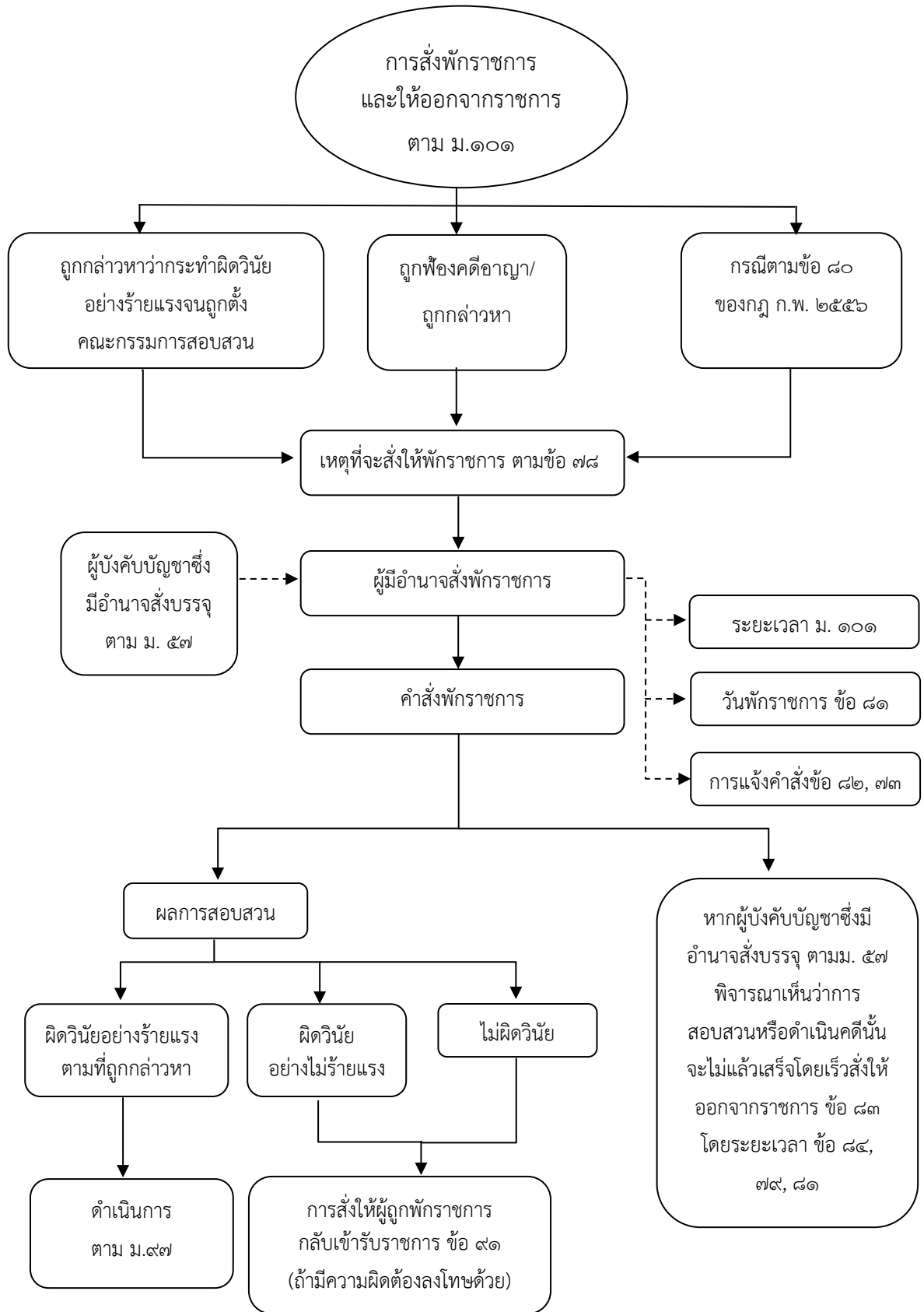
การสั่งให้ข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หมายถึง การสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกครั้งหลังจากออกจากราชการไปชั่วคราว

ข้อ ๙๐ ของกฎ ก.พ. ฉบับนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการไว้เป็นสาระสำคัญว่า ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีการณีจะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด แต่ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นด้วย

สำหรับการสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งที่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรง
พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง กลับเข้ารับราชการ จะต้องดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรง
พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

สรุป
กระบวนการสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการ

กระบวนการสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการ

แบบ
การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภท.....ตำแหน่งในการบริหาร(ถ้ามี).....ตำแหน่งในสายงาน.....
ระดับ.....ส่วนราชการ.....สังกัดจังหวัด (ถ้ามี).....
กรม.....เลขที่ตำแหน่ง.....กรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ในเรื่อง.....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๙๔ (...) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี ประกอบกับข้อ ๑๕ หรือ ข้อ ๑๖ ของกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อ)..... เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ)..... เป็นกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อ)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ)..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ(ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด
ในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อ
พิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย
ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณี que การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการ
ตามข้อ ๔๙ หรือ ข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ)

.....(ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง^๒.....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

การแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน
ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้
ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และ
ผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกับคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนนั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่ง.....ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่.....เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้งตำแหน่ง
และระดับตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนให้ทราบ ดังนี้

.....(ชื่อ และตำแหน่ง^๑)..... เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ และตำแหน่ง^๑)..... เป็นกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อ และตำแหน่ง^๑)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ และตำแหน่ง^๑)..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ(ถ้ามี)

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการ
ดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

หมายเหตุ ^๑ให้ระบุตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี) ตำแหน่งในสายงานและระดับด้วย

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....

เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภท.....

ตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี).....ตำแหน่งในสายงาน.....ระดับ.....

ส่วนราชการ.....สังกัดจังหวัด(ถ้ามี)กรม.....

เลขที่ตำแหน่ง.....นั้น

บัดนี้ เห็นสมควรเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน เป็นดังนี้

.....(ชื่อ) เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อ)..... เป็นกรรมการ

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ชื่อ)..... เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อ)..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน^๑).....พ.ศ. ๒๕.....

(ลงชื่อ)

.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง^๒.....

หมายเหตุ ^๑ไม่ต้องใส่คำว่า “เดือน” เช่น สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่ง ให้ระบุด้วย

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....โทร.....ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นพยาน
ในกรณีที่.....(ส่วนราชการ).....สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
.....(ชื่อ).....ในเรื่อง.....

และคณะกรรมการได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....(ลายมือชื่อ)..... พยาน
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธาน/กรรมการ
(.....)

- ๒ -

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

แบบ ดว. ๔

(ตามข้อ ๓๑)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
 สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....
 ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
 เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทร.....
 ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....
 สั่ง ณ วันที่.....ในเรื่อง.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
 ข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่.....ให้ข้าพเจ้ารับทราบแล้วนั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า.....

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า.....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธาน/กรรมการ
 (.....)

- ๒ -

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้
 คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้า
 ให้ถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว
 ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
 (.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
 (.....)

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๔๐

แบบ ดว. ๕
(ตามข้อ ๔๐)

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....คณะกรรมการ
สอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา.....
.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ
พยาน หลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา^๑ แล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการ
ต่อไปได้ โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา^๒.....

.....
.....
.....

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๓

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็น
หนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐาน
นั้นมาก็ได้

หมายเหตุ ^๑ การประชุมวินัยตามข้อ ๔๐ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ
สอบสวนทั้งหมด

^๒ ให้ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยกรณีใด

^๓ การสรุปพยานหลักฐานจะระบุชื่อพยานหรือไม่ระบุชื่อก็ได้

- ๒ -

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือ
ชื่อไว้เป็นหลักฐาน

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

สอบสวนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่.....
ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

รายงานการสอบสวน

สอบสวนที่.....

วันที่.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
เรียน

ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....ในเรื่อง
.....
.....นั้น

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาตั้งแต่วันที่.....และได้ประชุม
คณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกเมื่อวันที่.....

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและได้ประชุมพิจารณา
มีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความ
เห็นดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....

.....
.....

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น.....

.....
.....

๓. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (...) พิจารณาเห็นว่า กรณีมีมูล
ที่ควรกล่าวหาว่า.....(ชื่อ).....กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาแนวทางการสอบสวน และได้
ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา
แล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า.....(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้นข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความในเบื้องต้นว่า.....

.....

ข้อกล่าวหา.....

.....

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๑.....

.....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียก.....(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบและได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว ลงวันที่.....ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้วด้วย^๒

๖.(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนี้

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา.....

.....

.....

.....

พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

.....

.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา^๓ ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่าง ๆ และมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงเบื้องต้น.....

.....

.....

หมายเหตุ ^๑. ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๓๕ หรือตรวจสอบพยานใดตามข้อ ๓๖ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย

^๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่คณะกรรมการสอบสวนเรียก ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๔๐ จำนวน ๑ ฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานราชการ

^๓ การประชุมพิจารณาวินิจฉัยตามข้อ ๕๒ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

- ๓ -

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ต้องพิจารณา.....

.....

.....

.....

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน^๑.....

.....

.....

.....

๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ ^๑ ให้ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใดและควรได้รับโทษสถานใด/ มีเหตุออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือมาตรา ๑๑๐ (๗) หรือไม่ อย่างไร

^๒ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้บันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งด้วย

คำสั่ง.....
 ที่...../๒๕.....
 เรื่อง ลงโทษ.....(ไล้/ปลด).....ออกจากราชการ

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
 รับเงินเดือนในอัตรา.....บาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุพฤติการณ์แห่งการ
 กระทำว่า ผู้ถูกลงโทษ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ให้ครบองค์ประกอบของฐานความผิดที่ลงโทษ)^๑
นั้น
 พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....(ระบุทุกฐานความผิด
 ที่เห็นว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิด ตามพฤติการณ์ที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว).....
 มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ อ.ก.พ. กระทรวง/
 กรม/จังหวัด.....ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....
 ได้มีมติให้ลงโทษ.....(ไล้/ปลด).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๖๘ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ จึงให้ลงโทษ
(ไล้/ปลด).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

อนึ่ง.....(ชื่อ).....มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
 (ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔
 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน
 กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินัยจัญญูทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....(บัดนี้ / วัน เดือน ปี^๒).....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....
ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ : ^๑ กรณีที่คณะกรรมการ ปชช./ปปท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยให้ระบุมติของคณะกรรมการ ปชช./ปปท. ด้วย
^๒ วันออกจากราชการให้เป็นไปตามระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕..

คณะผู้จัดทำ

๑.	นางสาวยุพิน	ตันวิสุทธิ์
๒.	นายเสมอ	กาฬภักดี
๓.	นายสุรชัย	รัตนกรกุล
๔.	นายขวัญชัย	พาสนงภิญโญ
๕.	นายปกาสิต	คำจันทร์
๖.	นางกรรองกาญจน์	นานาศรีรัตน์
๗.	นางสาวสมใจ	ฉัตรไทย
๘.	นายรัฐพงศ์	นवलพันธุ์ชื่น
๙.	นายเกตุแก้ว	แก้วใส
๑๐.	นายไวพจน์	แสนใจธรรม
๑๑.	นายสุจินต์	สิริอภัย
๑๒.	นายภักพล	ปฐมพิทักษ์นุกูล
๑๓.	นางสาวประนอม	ภูพลอย
๑๔.	นางสาวสุณีย์พร	แดงภูมิ
๑๕.	นายอชิระวิชญ์	สุดขาว
๑๖.	นายณัฐวุฒิ	บัวหุ้ง
๑๗.	นายสมชาย	เหง่าโพธิ์ศรี
๑๘.	นางสาวกัญฐิกา	เปลยพลอย
๑๙.	นางสาวสาวิณี	ลาวรรณ
๒๐.	นางสาวลดารัตน์	ทาริวังค์
๒๑.	นางสาวกิตติมา	สร้อยนาค
๒๒.	นางสาวแคทรียา	อินทร์เต็ก
๒๓.	นางสาวกานติมา	ศรีโวหะ
๒๔.	นางสาวหนึ่งฤทัย	ธรรมเลิศสกุล
๒๕.	นางสาวศุภญา	วงศ์วรสันต์
๒๖.	นายรังสิต	ศรีพรหม

บรรณานุกรม

เสาวภา แผ่สุวรรณ, จารุวรรณ คุณธรรม, ศักตริน โต๊ะเฮง, มานนท์ วงศ์มงคุณ, จุฑาพิชญ์ สติริวิสาสิก, สุธะชีวัน ดีเหลือ, . . . วรรณวิมล มะละเจริญ. (สิงหาคม ๒๕๕๗). การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖. กรุงเทพฯ: บริษัท ๒๑ เซ็นจูรี จำกัด.

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (กันยายน ๒๕๕๓). คู่มือการดำเนินการทางวินัย.

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (สิงหาคม ๒๕๕๗). สรุปสาระสำคัญ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.

สำนักงาน ก.พ. (๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗). แบบการดำเนินการทางวินัย. นนทบุรี: สำนักมาตรฐานวินัยสำนักงาน ก.พ.